

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

Nr. 4

4. årgang

23.1.1997

til De Europeiske Fellesskaps
Tidende

I EØS-ORGANER

1. EØS-rådet

2. EØS-komiteen

97/EØS/4/01	EØS-komiteens beslutning nr. 48/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering).....	01
	Kommisjonsvedtak 95/204/EF av 31. mai 1995 om gjennomføring av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggevarer.....	02
97/EØS/4/02	EØS-komiteens beslutning nr. 49/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering).....	12
	Attande kommisjonsdirektiv 95/34/EF av 10. juli 1995 om tilpassing til den tekniske utviklinga av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter.....	13
97/EØS/4/03	EØS-komiteens beslutning nr. 50/96 av 27. september 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering).....	16
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner.....	17
97/EØS/4/04	EØS-komiteens beslutning nr. 51/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering).....	26
	Rådsdirektiv 95/38/EF av 17. juli 1995 om endring av vedlegg I og II til direktiv 90/642/EØF om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker, og om utarbeiding av en liste over maksimumsverdier.....	27
97/EØS/4/05	EØS-komiteens beslutning nr. 52/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester).....	45
	Rådsdirektiv 96/13/EF av 11. mars 1996 om endring av artikkel 2 nr. 2 i direktiv 77/780/EØF med hensyn til listen over varig unntatte kredittinstitusjoner.....	46

97/EØS/4/06	EØS-komiteens beslutning nr. 53/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester).....	48
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/10/EF av 21. mars 1996 om endring av direktiv 89/647/EØF med hensyn til vedkommende myndigheters godkjenning av novasjonskontrakter og avregningsavtaler (contractual netting).....	49
97/EØS/4/07	EØS-komiteens beslutning nr. 54/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.....	54
97/EØS/4/08	EØS-komiteens beslutning nr. 59/96 av 25. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVII (Opphavsrett).....	55
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/9/EF av 11. mars 1996 om rettslig vern av databaser.....	56
	3. Parlamentarikerkomiteen for EØS	
	4. Den rådgivende komité for EØS	
	II EFTA-ORGANER	
	1. EFTA-statenes faste komité	
	2. EFTAs overvåkningsorgan	
	3. EFTA-domstolen	
	III EF-ORGANER	
	1. Rådet	
	2. Kommisjonen	
97/EØS/4/09	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.880 - Schweizer Re/Uniorias).....	63
97/EØS/4/10	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.811 - Creditanstalt-Bankverein/Treibacher).....	64
97/EØS/4/11	Innledning av saksbehandling (Sak nr. IV/M.754 - Anglo American Corporation/Lonrho).....	64
	3. Domstolen	

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

97/EØS/4/01

nr. 48/96
av 4. oktober 1996

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 48/95 av 22. juni 1995 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 95/204/EF av 31. mai 1995 om gjennomføring av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggjeverer⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel XXI nr. 1 (rådsdirektiv 89/106/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **395 D 0204:** Kommisjonsvedtak 95/204/EF av 31. mai 1995 (EFT nr. L 129 av 14.6.1995, s. 23).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 95/204/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. oktober 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

(¹) EFT nr. L 140 av 13.6.1996, s. 45, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 25 av 13.6.1996, s. 130.

(²) EFT nr. L 129 av 14.6.1995, s. 23.

KOMMISJONSVEDTAK

av 31. mai 1995

om gjennomføring av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF om byggjevarer(*)**(95/204/EF)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske felleksskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13, og

ut frå desse synsmåttane:

I artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF er det fastsett to ulike framgangsmåttar for samsvarsattestering av ei vare. Etter artikkel 13 nr. 4 skal Kommisjonen avgjere, etter samråd med Det faste byggjeutvalet som er nemnt i artikkel 19, kva framgangsmåtte i artikkel 13 nr. 3 som skal nyttast for ei viss vare eller varegruppe.

Valet av framgangsmåtte må gjerast etter dei kriteria som er fastsette i artikkel 13 nr. 4.

I artikkel 13 nr. 4 er det fastsett at Kommisjonen i kvart tilfelle skal velje den framgangsmåttan som «er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at når ei viss vare eller varegruppe skal samsvarsattestert, må det anten ved fabrikk finnst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller det må for visse varer vere godtgjort at det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å sette dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåttan som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåttane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3, er utførleg omtala i vedlegg 3. I samband med vedlegg 3 må det difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram etter kva metodar dei to framgangsmåttane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegget.

Framgangsmåttan som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg 3 nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn, andre og tredje alternativ, medan framgangsmåttan som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg 3 nr. 2 i) og ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggjeutvalet -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg 1, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåtte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikk som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg 2, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåtte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som finst ved fabrikk og produsenten har ansvaret for, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 3

Framgangsmåttan for samsvarsattestering i medhald av vedlegg 3 skal gå fram av standardiseringsmandata.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 31. mai 1995.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 129 av 14.6.1995, s. 23, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 48/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Felleksskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG 1

- Ikkje-berande eller lett berande⁽¹⁾ prefabrikkerte varer av betong (særleg gjerde, koplingsboksar til bruk i telekommunikasjon, små kasseforma kulvertar og kledningselement).
- Varmeisolerande materiale som er klassifiserte i brannmotstandsklasse A, B eller C, og som har ei yting ved brannpåverknad som ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen, og varmeisolerande materiale i brannmotstandsklasse D, E eller F⁽²⁾.
- Dører, vindauge, portar, lemmar og liknande varer, bortsett frå mekanisk drivne dører og portar, branddører og brannvindauge og tilhøyrande beslag, medrekna naudbeslag.
- Membranar for allslags bruk i bygningar, bortsett frå dei som er nemnde i vedlegg 2 (medrekna fuktisolasjon, dampnettande sjikt og sjikt for utjamning av vassdamptrykket).

VEDLEGG 2

- Berande prefabrikkerte varer av betong (særleg spennarmerte holelement for golv, stolpar og master, fundamentpålar, forskalingslemmar, gitterdragarelement, golv og golvelement av bjelkar/plater, ribbe-element for golv, lange berande element (bjelkar og søyler), berande veggelement, støtteveggelement, takelement, siloar, trapper, brudekke-element og store kasseforma kulvertar).
- Varmeisolerande materiale som er klassifiserte i brannmotstandsklasse A, B eller C⁽²⁾, og som har ei yting ved brannpåverknad som kan endre seg under produksjonsprosessen.
- Mekanisk drivne dører og portar, branddører og brannvindauge og tilhøyrande beslag, medrekna naudbeslag.
- Membranar som vert nytta på stader der dei kan utsetjast for brann (undertakskledning, takkledning og sjikt for utjamning av vassdamptrykket).

⁽¹⁾ Lett berande varer vert nytta der konstruksjonssvikt ikkje kan føre til at bygget eller ein del av det styrtar saman, til utillatelege formendringar eller til personskade.

⁽²⁾ Brannmotstanden vert vurdert i høve til klassar og nivå som er fastsette ved kommisjonsvedtak 94/611/EF (TEF nr. L 241 av 16.9.1994), og i samsvar med vilkåra i vedlegg 3.

VEDLEGG 3

VAREGRUPPE: VARMEISOLERANDE VARER (1/1)

1. System for samsvarsattestering

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattestering
Alle varmeisolerande varer som er fabrikkproduserte eller tillaga på byggjeplassen	All bruk	A - B - C ⁽¹⁾ A - B - C ⁽²⁾ D - E - F	1 ⁽³⁾ 3 ⁽⁴⁾ 4 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som er framstilte av brennbare råstoff).

⁽²⁾ Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som er framstilte av ikkje-brennbare råstoff).

⁽³⁾ System 1: Sjå byggjevaredirektivet (BVD), vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽⁴⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

⁽⁵⁾ System 4: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

2. Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

- 2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

- 2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av varer som høyrer inn under system 1 og 3 (slik prøving skal tingast av produsenten med omsyn til system 3) [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 21a: **Euroklasse-eigenskapar med omsyn til brannmotstand**, i samsvar med kommisjonsvedtak 94/611/EF.

VAREGRUPPE: DØRER, VINDAUGE, LEMMAR, PORTAR OG TILHØYRANDE BESLAG (1/3)

1. System for samsvarsattestering

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar	System for samsvarsattestering
Branndører, brannvindauge og tilhøyrande fastmonterte beslag	Branntekniskoppdeling	Alle	1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 1: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

2. Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

- 2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.
- 2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av varer som høyrer inn under system 1 [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:
- 22b: **integritet E,**
 - 22c: **isolasjon I,**
 - 22f: **røyktettleik S,**
 - 23a: **sjølvluukkande C,**
 - 23b: **utløysingsevne (gjeld berre tilhøyrande beslag).**

VAREGRUPPE: DØRER, VINDAUGE, LEMMAR, PORTAR OG TILHØYRANDE BESLAG (2/3)

1. System for samsvarsattestering

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk		System for samsvarsattestering
Mekanisk drivne dører og portar	All bruk		1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 1: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

2. Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

- 2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.
- 2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av vara [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 23a: **sjølvlukande C.**

VAREGRUPPE: DØRER, VINDAUGE, LEMMAR, PORTAR OG TILHØYRANDE BESLAG (3/3)

1. System for samsvarsattestering

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk		System for samsvarsattestering
Alle andre typar dører og vindauge	All annan bruk		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

2. **Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast**

2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av vara, som skal tingast av produsenten [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 33a: **vasstettleik,**
- 34f: **tal for utslepp av farlege stoff (gjeld berre påverknad innandørs),**
- 43g: **motstand mot vindlast,**
- 51b: **tal for luftlydisolasjon (gjeld berre der det vert stilt krav til akustisk yteevne),**
- 61a: **varmemotstand,**
- 61b: **luftpermeabilitet.**

VAREGRUPPE: MEMBRANAR (1/5)

1. **System for samsvarsattestering**

1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar	System for samsvarsattestering
Fuktisolasjonslag	I undergolv i hus og i tankfundament		3 (1)

(1) System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

2. **Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast**

2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av vara, som skal tingast av produsenten [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 33a: **vasstettleik.**

VAREGRUPPE: MEMBRANAR (2/5)**1. System for samsvarsattesting**

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattesting i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar	System for samsvarsattesting
Dampnettande sjikt	I murvegger		3 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

2. Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattesting skal spesifiserast

- 2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.
- 2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av vara, som skal tingast av produsenten [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 33a: **vasstettleik.**

VAREGRUPPE: MEMBRANAR (3/5)**1. System for samsvarsattesting**

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattesting i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar	System for samsvarsattesting
Undertakskledning	Bruk på stader som er utsette for brann All annan bruk	A- B - C D - E	1 ⁽¹⁾ 2+ ⁽²⁾ 3 ⁽³⁾

⁽¹⁾ System 1: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽²⁾ System 2+: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna prov på at eit godkjent organ utfører produksjonskontroll ved fabrikk på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning.

⁽³⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

2. **Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast**

2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av varer som høyrer inn under system 1 [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 21a: **Euroklasse-eigenskapar med omsyn til brannmotstand**, i samsvar med kommisjonsvedtak 94/611/EF.

2.3. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av varer som høyrer inn under system 3, som skal tingast av produsenten [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 33a: **vasstettleik**.

VAREGRUPPE: MEMBRANAR (4/5)

1. **System for samsvarsattestering**

1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar	System for samsvarsattestering
Takkledning	I tak		2+ ⁽¹⁾

(¹) System 2+: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna prov på at eit godkjent organ utfører produksjonskontroll ved fabrikkjen på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning.

2. **Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast**

2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE: MEMBRANAR (5/5)

1. System for samsvarsattesting

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattesting i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar (brannmotstand)	System for samsvarsattesting
Sjikt for utjamning av vassdamptrykket	Bruk på stader som er utsette for brann All annan bruk	A - B - C D - E	1 ⁽¹⁾ 2+ ⁽²⁾ 3 ⁽³⁾

⁽¹⁾ System 1: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

⁽²⁾ System 2+: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna prov på at eit godkjent organ utfører produksjonskontroll ved fabrikkens på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning.

⁽³⁾ System 3: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

2. Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattesting skal spesifiserast

- 2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

- 2.2. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av varer som høyrer inn under system 1 [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 21a: **Euroklasse-eigenskapar med omsyn til brannmotstand**, i samsvar med kommisjonsvedtak 94/611/EF.

- 2.3. Når det gjeld den innleiande typeprøvinga av varer som høyrer inn under system 3, som skal tingast av produsenten [sjå vedlegg III nr. 1 bokstav a) i BVD], er oppgåva til det godkjende organet avgrensa til å kontrollere følgjande eigenskapar:

- 33b: **vassdamppermeabilitet**.

VAREGRUPPE: PREFABRIKKERTE VARER AV VANLEG BETONG, LETTBETONG ELLER TRYKKHERDA LETTBETONG (1/2)

1. System for samsvarsattestering

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar	System for samsvarsattestering
Prefabrikkerte	Berande konstruksjonar varer av betong		2+ ⁽¹⁾

- ⁽¹⁾ System 2+: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna prov på at eit godkjent organ utfører produksjonskontroll ved fabrikk på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning.

2. Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

- 2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE: PREFABRIKKERTE VARER AV VANLEG BETONG, LETTBETONG ELLER TRYKKHERDA LETTBETONG (2/2)

1. System for samsvarsattestering

- 1.1. For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert CEN og CENELEC oppmoda om å spesifisere det følgjande systemet for samsvarsattestering i gjeldande harmoniserte standard eller standardar:

Vare	Tiltenkt bruk	Nivå eller klasse/klassar	System for samsvarsattestering
Prefabrikkerte varer av betong	Ikkje-berande eller lett berande konstruksjonar		4 ⁽¹⁾

- ⁽¹⁾ System 4: Sjå BVD, vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

2. Vilkår som CEN skal leggje til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

- 2.1. Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå tilfellet «ytelse ikke fastsatt» i samband med artikkel 2 nr. 1 i BVD, og nr. 1.2.3 i basisdokumenta når det gjeld ytingsklassar i medhald av artikkel 3 nr. 2). I slike tilfelle kan produsenten ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom han ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/4/02****nr. 49/96
av 4. oktober 1996****om endring av EØS-avtalens vedlegg II
(Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 18/96 av 26. mars 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)⁽¹⁾.

Attande kommisjonsdirektiv 95/34/EF av 10. juli 1995 om tilpassing til den tekniske utviklinga av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XVI nr. 1 (rådsdirektiv 76/768/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **395 L 0034:** Attande kommisjonsdirektiv 95/34/EF av 10. juli 1995 (EFT nr. L 167 av 18.7.1995, s. 19).”

Artikkel 2

Teksten til attande kommisjonsdirektiv 95/34/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. oktober 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

⁽¹⁾ EFT nr. L 124 av 23.5.1996, s. 26, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 23 av 23.5.1996, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 av 18.7.1995, s. 19.

ATTANDE KOMMISJONSDIREKTIV 95/34/EF**av 10. juli 1995****om tilpassing til den tekniske utviklinga av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter(*)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLEKKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellekkapet,

med tilvising til rådsdirektiv 76/768/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 94/32/EF⁽²⁾, særleg artikkel 8 nr. 2,

etter samråd med Vitskapsutvalet for kosmetologi og

ut frå desse synsmåttane:

Det er stadfesta at furokumarin er fotomutagene og fotokarsinogene. Dei vitskaplege, tekniske og epidemiologiske granskningane og dataa som er tilgjengelege, har ikkje gjort det mogleg for Vitskapsutvalet for kosmetologi å fastslå at furokumarin saman med vernefilter i solvernemiddel og bruningsmiddel gjer desse uskadelege når konsentrasjonen av furokumarin overstig eit svært lågt nivå. Av omsyn til vernet av folkehelsa må difor konsentrasjonen av furokumarin i desse produkta vere lågare enn 1 mg/kg.

Det er stadfesta at 4-tert-butyl-3-metoksy-2,6-dinitrotoluen (moskusambrette) er eit kraftig fotoallergen. Nyare vitskapleg forskning syner at bruken av dette stoffet i kosmetiske produkt er ein fare for menneskehelsa. Difor er det naudsynt å forby bruken av det.

Den toksikologiske vurderinga av diisobutyl-fenoksy-etoksyetyldimetylbenzylammoniumklorid (benzetonium) syner at dette delemnet er monaleg giftig. Når delemnet vert nytta i kosmetiske produkt, er ikkje tryggingmarginen for menneskehelsa fullnøyande. Difor er det naudsynt å forby bruken av det.

Celler, vev og produkt av menneskeleg opphav kan overføre Creutzfeldt-Jakobs sjukdom, human spongiform encefalopati og visse virusjukdommar. Ut frå den vitskaplege kunnskapen som er tilgjengeleg, er det difor naudsynt å forby bruken av dei i kosmetiske produkt.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 167 av 18.7.1995, s. 19, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 49/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellekkaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. L 262 av 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ TEF nr. L 181 av 15.7.1994, s. 31.

Nyare toksikologiske granskningar av 3,3-bis(4-hydroksyfenyl)-ftalid (fenoltalein*) syner ein tydeleg klastogen verknad *in vitro*. Tryggingmarginen er liten, særleg for born. Difor er det naudsynt å forby bruken av stoffet.

Den nyaste vitskaplege og tekniske forskinga syner at 2-cyano-3,3-difenylakrylsyre og 2-etylheksylester kan nyttast som ultrafiolettfilter i kosmetiske produkt.

Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegnen frå Utvalet for tilpassing til den tekniske utviklinga av direktiv om fjerning av tekniske handelshindringar på området kosmetiske produkt -

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:**Artikkel 1**

Direktiv 76/768/EØF vert endra i samsvar med vedlegget.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal gjere dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at verken produsentar eller importørar som er etablerte i Fellekkapet, frå 1. juli 1996 marknadsfører produkt som ikkje settar føresegnene i dette direktivet.

2. Medlemsstatane skal gjere dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at dei produkta som er nemnde i nr. 1, og som inneheld dei stoffa som er oppførde i vedlegget, ikkje kan seljast eller overdragast til sluttforbrukaren etter 30. juni 1997.

Artikkel 3

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 30. juni 1996. Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommisjonen teksta til dei internettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 4

Dette direktivet tek til å gjelde tredje dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Artikkel 5

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 10. juli 1995.

For Kommisjonen

Emma BONINO

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

I vedlegga til direktiv 76/768/EØF vert det gjort følgjande endringar:

1. Vedlegg II:

a) Referansenummer 358 skal lyde:

«358. Furokumariner (f.eks. trioksysalan*, 8-metoksy-psoralen, 5-metoksy-psoralen) bortsett fra normalt innhold i benyttede naturlige essenser.

I solbeskyttelsesmidler og bruningsmidler skal innholdet av furokumariner være mindre enn 1 mg/kg.»

b) Nytt referansenummer 414-417 skal lyde:

«414. 4-tert-butyl-3-metoksy-2,6-dinitrotoluen (moskusambrette)

415. diisobutyl-fenoksy-etoksy-etyldimetylbenzylammoniumklorid (benzetonium)

416. Celler, vev eller produkter av menneskelig opprinnelse

417. 3,3-bis(4-hydroksyfenyl)ftalid (fenoltalein*)»

2. Vedlegg III del 2:

Referansenummer 3 går ut.

3. Vedlegg VI del 2:

a) Referansenummer 15 går ut.

b) I referansenummer 2, 16, 21, 29 og 30 vert datoen «30.6.1995» endra til «30.6.1996».

4. Vedlegg VII:

a) Del 1:

Nytt referansenummer 10 skal lyde:

«a	b	c	d	e
10	2-cyano-3,3-difenyl-akrylsyre, 2-etylheksylester (oktokrylen)	10 % (uttrykt som syre)»		

b) Del 2:

I referansenummer 2, 5, 6, 12, 13, 17, 25, 26, 29, 32, 33 og 34 vert datoen «30.6.1995» endra til «30.6.1996»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/4/03****nr. 50/96
av 27. september 1996****om endring av EØS-avtalens vedlegg II
(Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 67/95 av 22. november 1995 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XVII etter nr. 7 (rådsdirektiv 94/62/EF) skal nytt nr. 8 lyde:

“8. **394 L 0063:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (EFT nr. L 365 av 31.12.1994, s. 24).

Direktivets bestemmelser skal, for denne avtales formål, gjelde med følgende tilpasning:

“Vedlegg I nr. 4 får ikke anvendelse på eksisterende terminaler i Island som har et gjennomløp på mindre enn 5 000 tonn per år og betjenes av skip.””

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. oktober 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 27. september 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

(¹) EFT nr. L 8 av 11.1.1996, s. 38, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 2 av 11.1.1996, s. 9.

(²) EFT nr. L 365 av 31.12.1994, s. 24.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 94/63/EF**av 20. desember 1994****om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC)
som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra
terminaler til bensinstasjoner(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR,**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

En rekke av De europeiske fællesskaps handlingsprogrammer for miljøvern⁽⁴⁾ har understreket betydningen av å hindre og redusere luftforurensning.

Utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) fra bensin og løsemidler i Fællesskapet vil utgjøre omkring 10 millioner tonn per år dersom det ikke treffes begrensningstiltak. Utslipp av VOC bidrar til dannelsen av fotokjemiske oksidanter som ozon, som i høye konsentrasjoner kan skade menneskers helse og være skadelig for vegetasjonen og for materialer. Noen av utslippene av VOC fra bensin er klassifisert som giftige, kreftframkallende eller teratogene.

I tilknytning til Konvensjonen av 1979 om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning undertegnet Fællesskapet 2. april 1992 protokollen om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) eller deres strømning over landegrensene, som fastsetter en betydelig reduksjon av utslippene av VOC.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 365 av 31.12.1994, s. 24, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 50/96 av 27. september 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 227 av 3.9.1992, s. 3 og EFT nr. C 270 av 6.10.1993, s. 12.

(2) EFT nr. C 73 av 15.3.1993, s. 6.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 24. juni 1994 (EFT nr. C 194 av 19.7.1993, s. 325), Rådets felles holdning av 4. oktober 1993 (ennå ikke offentliggjort i EFT) og europaparlamentsbeslutning av 9. mars 1994 (EFT nr. C 91 av 28.3.1994, s. 82). Bekreftet 2. desember 1994 (EFT nr. C 342 av 20.12.1993, s. 15). Forlikskomiteens felles utkast av 8. november 1994.

(4) EFT nr. C 112 av 20.12.1973, s. 1, EFT nr. C 139 av 13.6.1977, s. 1, EFT nr. C 46 av 17.2.1983, s. 1 og EFT nr. C 328 av 7.12.1987, s. 1.

Et viktig steg i arbeidet med å redusere VOC-utslipp generelt i Fællesskapet ble tatt med rådsdirektiv 91/441/EØF av 26. juni 1991 om endring av direktiv 70/220/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot luftforurensning forårsaket av utslipp fra motorvogner⁽⁵⁾, som fastsetter en reduksjon på 80 til 90 % i løpet av 10-15 år av VOC-utslipp fra eksosgasser og fordampingsutslipp fra motorvogner, som utgjør omkring 40 % av menneskeskapte utslipp av VOC til atmosfæren. Ved vedtakelsen av nevnte direktiv ble Kommisjonen anmodet om å framlegge forslag til et direktiv om fastsettelse av tiltak for reduksjon av fordampingsstapet i alle ledd av lagrings- og distribusjonsprosessen for drivstoff.

VOC-utslipp som stammer fra lagrings- og distribusjonssystemer for bensin, utgjør omkring 500 000 tonn per år eller omkring 5 % av de samlede menneskeskapte utslipp av VOC i Fællesskapet. Slike utslipp utgjør en betydelig del av luftforurensningen, særlig i byområder.

Eksisterende teknologi kan sørge for en betydelig reduksjon av fordampingsstapet i distribusjonssystemet for bensin, særlig ved gjenvinning av fortrent damp.

Med henblikk på internasjonal standardisering og på sikkerheten ved lasting av fartøyer bør det i regi av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon utarbeides standarder for kontroll- og gjenvinningssystemer for damp som skal gjelde for både lasteanlegg og fartøyer. Fællesskapet må derfor bestrebe seg på å sikre at de nødvendige bestemmelser inntas i MARPOL-konvensjonen i forbindelse med den nåværende revisjonen av MARPOL, som skal avsluttes i 1996. Dersom MARPOL-konvensjonen ikke revideres i denne retning, bør Fællesskapet etter drøfting med sine viktigste handelspartnere foreslå hensiktsmessige tiltak som skal gjelde fartøyer og havneanlegg som betjener fartøyene.

Det er nødvendig med ytterligere tiltak for å redusere fordampingsutslipp ved lasting på bensinstasjoner, som nå utgjør omkring 200 000 tonn i året, slik at alle fordampingsutslipp som stammer fra distribusjon av bensin kan begrenses.

For å unngå konkurransevridning og for å sikre det indre markeds virkemåte er det nødvendig å harmonisere visse tiltak som gjelder distribusjon av bensin, basert på et høyt miljøvernnivå.

(5) EFT nr. L 242 av 30.8.1991, s. 1.

Det bør likevel foretas en avveining mellom fordelene og ulempene ved å iverksette tiltak og å la være. Med bakgrunn i dette bør det fastsettes mulighet for unntak og i enkelte tilfeller for fritak. Visse medlemsstater bør dessuten gis mulighet for tilpasning over lengre tid for å ta hensyn til viktige miljøtiltak av forskjellig art som de allerede kan ha truffet på dette området, eller til særlige byrder som tiltakene fastsatt i dette direktiv medfører på grunn av deres nettstruktur.

Fellesskapstiltak må ta hensyn til miljøforholdene i Fellesskapets ulike regioner. I denne forbindelse må medlemsstatene kunne opprettholde eller pålegge strengere tiltak som gjelder for-dampingstap fra faste anlegg på hele deres territorium eller i geografiske områder der det er fastslått at slike tiltak er nødvendige for å beskytte menneskers helse eller miljøet på grunn av spesielle forhold.

Bestemmelsene i nr. 1 i artikkel 3, 4 og 6 i dette direktiv får anvendelse med forbehold for rådsdirektiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter.

Det er nødvendig å innføre harmoniserte spesifikasjoner for utstyr for bunnfylling av tankbiler for å sikre muligheten for frihandel med bensin og utstyr i Fellesskapet og for å sikre et høyt sikkerhetsnivå. Slike spesifikasjoner bør standardiseres, og det bør gis mulighet for å tilpasse dem til den tekniske utvikling.

Det bør nedsettes en komité med ansvar for å bistå Kommissjonen ved tilpasningen til den tekniske utvikling av vedleggene til dette direktiv -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1 Virkeområde

Dette direktiv får anvendelse på framgangsmåter, anlegg, kjøretøyer og fartøyer som brukes til lagring, lasting og transport av bensin fra en terminal til en annen eller fra en terminal til en bensinstasjon.

Artikkel 2 Definisjoner

I dette direktiv menes med

- a) «bensin»: alle petroleumsderivater med eller uten tilsetninger som har et damptrykk etter Reid-metoden på 27,6 kilopascal eller mer og er beregnet på bruk som drivstoff for motorvogner, unntatt flytende petroleumsgass (LPG),
- b) «damp»: alle gassformige forbindelser som fordamper fra bensin,
- c) «lagringsanlegg»: alle faste tanker som brukes til lagring av bensin på en terminal,
- d) «terminal»: alle anlegg som brukes til lagring og lasting av bensin på tankbiler, tankvogner eller fartøyer, herunder alle lagringsanlegg på anlegget,
- e) «mobil tank»: alle tanker som transporteres på vei, jernbane eller vannvei og brukes til transport av bensin fra en terminal til en annen eller fra en terminal til en bensinstasjon,
- f) «bensinstasjon»: alle anlegg der bensin fylles på motorvogners drivstofftanker fra faste lagringstanker,
- g) «eksisterende» lagringsanlegg for bensin, lasteanlegg, bensinstasjoner og mobile tanker: anlegg, bensinstasjoner og mobile tanker som var i drift før datoen nevnt i artikkel 10, eller som det var gitt individuell bygge- eller driftstillatelse for etter krav i nasjonal lovgivning før datoen nevnt i artikkel 10,
- h) «nye» lagringsanlegg for bensin, lasteanlegg, bensinstasjoner og mobile tanker: anlegg, bensinstasjoner og mobile tanker som ikke omfattes av bokstav g),
- i) «gjennomstrømningsmengde»: den største samlede årlige mengde bensin som i de tre foregående år er overført fra et lagringsanlegg på en terminal eller en bensinstasjon til mobile tanker,
- j) «dampgjenvinningsanlegg»: anlegg for gjenvinning av bensin fra damp, herunder mulige buffertanker på en terminal,
- k) «fartøy»: et fartøy på innlands vannvei, som definert i kapittel 1 i rådsdirektiv 82/714/EØF av 4. oktober 1982 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier⁽¹⁾,
- l) «referanseverdi»: den veiledende verdi som er gitt med henblikk på en generell vurdering av om de tekniske tiltak i vedleggene er tilstrekkelige, og som uten å være en grenseverdi tjener til å bestemme ytelsene til de enkelte anlegg, terminaler og bensinstasjoner,
- m) «mellomlagring av damp»: mellomlagring av damp i en tank med fast tak ved en terminal for senere overføring til en annen terminal med tanke på gjenvinning. Overføring av damp fra et lagringsanlegg til et annet på samme terminal skal ikke anses som mellomlagring av damp i henhold til dette direktiv,
- n) «lasteanlegg»: alle anlegg på en terminal der det kan lastes bensin på mobile tanker. Lasteanlegg for tankbiler omfatter én eller flere lasteinnetninger,

(¹) EFT nr. L 301 av 28.10.1982, s. 1.

- o) «lasteinnetning»: alle innretninger på en terminal der det kan lastes bensin på én tankbil av gangen.

Artikkel 3

Lagringsanlegg på terminaler

1. Lagringsanlegg skal konstrueres og drives i samsvar med de tekniske bestemmelsene i vedlegg I.

Disse bestemmelsene har som formål å redusere det samlede årlige tap av bensin i forbindelse med lasting og lagring ved hvert enkelt lagringsanlegg på terminaler til under referanseverdien på 0,01 vektprosent av gjennomstrømningsmengden.

Medlemsstatene kan opprettholde eller pålegge strengere tiltak på hele sitt territorium eller i geografiske områder der det er fastslått at slike tiltak er nødvendige for å beskytte menneskers helse eller miljøet på grunn av spesielle forhold.

Medlemsstatene kan iverksette andre tekniske tiltak for reduksjon av bensintap enn dem fastsatt i vedlegg I dersom det godtgjøres at slike alternative tiltak har minst samme virkning.

Medlemsstatene skal underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om gjeldende tiltak eller særlige tiltak nevnt i dette nr. som de planlegger å treffe, og om grunnene til å treffe dem.

2. Bestemmelsene i nr. 1 får anvendelse

- a) fra datoen nevnt i artikkel 10 på nye anlegg,
- b) tre år fra datoen nevnt i artikkel 10 på eksisterende anlegg dersom gjennomstrømningsmengden som overføres på en terminal er større enn 50 000 tonn per år,
- c) seks år fra datoen nevnt i artikkel 10 på eksisterende anlegg dersom gjennomstrømningsmengden som overføres på en terminal er større enn 25 000 tonn per år,
- d) ni år fra datoen nevnt i artikkel 10 på alle øvrige eksisterende lagringsanlegg på terminaler.

Artikkel 4

Lasting og lossing av mobile tanker på terminaler

1. Utstyr for lasting og lossing skal konstrueres og brukes i samsvar med de tekniske bestemmelsene i vedlegg II.

Disse bestemmelsene har som formål å redusere det samlede årlige tap av bensin i forbindelse med lasting og lossing av mobile tanker på terminaler til under referanseverdien på 0,005 vektprosent av gjennomstrømningsmengden.

Medlemsstatene kan opprettholde eller pålegge strengere tiltak på hele sitt territorium eller i geografiske områder der det er fastslått at slike tiltak er nødvendige for å beskytte menneskers helse eller miljøet på grunn av spesielle forhold.

Medlemsstatene kan iverksette andre tekniske tiltak for reduksjon av bensintap enn dem fastsatt i vedlegg II dersom det godtgjøres at slike alternative tiltak har minst samme virkning.

Medlemsstatene skal underrette de øvrige medlemsstater og Kommisjonen om gjeldende tiltak eller særlige tiltak nevnt i dette nr. som de planlegger å treffe, og om grunnene til å treffe dem. Kommisjonen skal kontrollere om tiltakene er i samsvar med traktatens bestemmelser og bestemmelsene i dette nr.

Alle terminaler med lasteanlegg for tankbiler skal være utstyrt med minst én lasteinnetning som oppfyller spesifikasjonene for bunnfyllingsutstyr fastsatt i vedlegg IV. Spesifikasjonene skal gjennomgås med jevne mellomrom og eventuelt revideres i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 8.

2. Bestemmelsene i nr. 1 får anvendelse

- a) fra datoen nevnt i artikkel 10 på nye terminaler for lasting av tankbiler, tankvogner og/eller fartøyer,
- b) tre år fra datoen nevnt i artikkel 10 på eksisterende terminaler for lasting av tankbiler, tankvogner og/eller fartøyer dersom gjennomstrømningsmengden er større enn 150 000 tonn per år,
- c) seks år fra datoen nevnt i artikkel 10 på eksisterende terminaler for lasting av tankbiler og tankvogner dersom gjennomstrømningsmengden er større enn 25 000 tonn per år,
- d) ni år fra datoen nevnt i artikkel 10 på alle øvrige eksisterende lasteanlegg på terminaler for lasting av tankbiler og tankvogner.

3. Ni år etter datoen nevnt i artikkel 10 skal kravene til bunnfyllingsutstyr fastsatt i vedlegg IV få anvendelse på alle lasteinnetninger for tankbiler på alle terminaler, med mindre de er unntatt i henhold til nr. 4.

4. Som unntak får nr. 1 og 3 ikke anvendelse på

- a) eksisterende terminaler med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 10 000 tonn per år,
- b) nye terminaler med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 5 000 tonn per år plassert på små fjerntliggende øyer.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om terminaler som berøres av unntaket, gjennom rapporteringsordningen nevnt i artikkel 9.

5. Kongeriket Spania kan tillate unntak fra fristen fastsatt i nr. 2 bokstav b) med ett år.

Artikkel 5 Mobile tanker

1. Mobile tanker skal konstrueres og brukes i samsvar med følgende bestemmelser:

- a) mobile tanker skal være slik konstruert og brukes på en slik måte at gjenværende damp beholdes i tanken etter lossing av bensin,
- b) mobile tanker hvorfra det leveres bensin til bensinstasjoner og terminaler, skal være slik konstruert og brukes på en slik måte at de mottar og beholder dampretur fra bensinstasjonenes eller terminalenes lagringsanlegg; denne bestemmelsen får anvendelse på tankbiler bare dersom de leverer bensin til bensinstasjoner eller terminaler med anlegg for mellomlagring av damp,
- c) bortsett fra utslipp gjennom overtrykksventilene skal dampen nevnt i bokstav a) og b) beholdes i den mobile tanken til den lastes på en terminal.

Dersom den mobile tanken brukes til andre produkter enn bensin etter at bensin er losset, og i den utstrekning dampgjenvinning eller mellomlagring av damp ikke er mulig, er ventilasjon tillatt i et geografisk område der det ikke er sannsynlig at utslipp vil bidra vesentlig til problemer for helse og miljø,

- d) vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal sikre at tankbiler regelmessig gjennomgår en trykkprøve for å kontrollere om de er tette mot lekkasje av damp, og at det jevnlig kontrolleres om overtrykks- og vakuumventilene på alle mobile tanker virker korrekt.

2. Bestemmelsene i nr. 1 får anvendelse

- a) fra datoen nevnt i artikkel 10 på nye tankbiler, tankvogner og fartøyer,
- b) tre år fra datoen nevnt i artikkel 10 på eksisterende tankvogner og fartøyer dersom de lastes på en terminal som artikkel 4 nr. 1 får anvendelse på,
- c) på eksisterende tankbiler når de er utstyrt for bunnfylling etter modifikasjon i samsvar med spesifikasjonene fastsatt i vedlegg IV.

3. Som unntak får bestemmelsene i nr. 1 bokstav a), b) og c) ikke anvendelse på fordampingsutslipp som stammer fra måling med peilepinne når det gjelder

- a) eksisterende mobile tanker og
- b) nye mobile tanker som tas i bruk innen fire år etter datoen nevnt i artikkel 10.

Artikkel 6 Lasting av lagringsanlegg på bensinstasjoner

1. Lastings- og lagringsutstyr skal konstrueres og brukes i samsvar med de tekniske bestemmelsene i vedlegg III.

Disse bestemmelsene har som formål å redusere det samlede årlige tap av bensin i forbindelse med lasting av lagringsanlegg på bensinstasjoner til under referanseverdien på 0,01 vektprosent av gjennomstrømningsmengden.

Medlemsstatene kan opprettholde eller pålegge strengere tiltak på hele sitt territorium eller i geografiske områder der det er fastslått at slike tiltak er nødvendige for å beskytte menneskers helse eller miljøet på grunn av spesielle forhold.

Medlemsstatene kan iverksette andre tekniske tiltak for reduksjon av bensintap enn dem fastsatt i vedlegg III dersom det godtgjøres at slike alternative tiltak har minst samme virkning.

Medlemsstatene skal underrette de øvrige medlemsstater og Kommisjonen om gjeldende tiltak eller særlige tiltak nevnt i dette nr. som de planlegger å treffe, og om grunnene til å treffe dem.

2. Bestemmelsene i nr. 1 får anvendelse

- a) fra datoen nevnt i artikkel 10 på nye bensinstasjoner,
- b) tre år fra datoen nevnt i artikkel 10 på
 - eksisterende bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 1 000 m³ per år,
 - eksisterende bensinstasjoner uansett gjennomstrømningsmengde som er en del av bygninger brukt som permanent bolig eller arbeidsplass,
- c) seks år fra datoen nevnt i artikkel 10 på eksisterende bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 500 m³ per år,
- d) ni år fra datoen nevnt i artikkel 10 på alle øvrige bensinstasjoner.

3. Som unntak får nr. 1 og 2 ikke anvendelse på bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 100 m³ per år.

4. For bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 500 m³ per år kan medlemsstatene tillate unntak fra kravene i nr. 1 når bensinstasjonen er plassert i et geografisk område eller på et sted der det ikke er sannsynlig at fordampingsutslipp vil bidra vesentlig til problemer for helse og miljø,

Medlemsstatene skal gi Kommisjonen detaljerte opplysninger om områdene der de har til hensikt å tillate slike unntak, gjennom rapporteringsordningen nevnt i artikkel 9, og deretter om alle endringer i disse områdene.

5. Kongeriket Nederland kan tillate at tidsplanen fastsatt i nr. 2 fravikes på følgende vilkår:

- tiltakene som kreves i denne artikkel gjennomføres som ledd i et eksisterende, mer omfattende nasjonalt program for bensinstasjoner som bekjemper ulike miljøproblemer samtidig, som vannforurensning, luftforurensning, grunnforurensning eller forurensning forårsaket av avfall, og som har en strengt oppsatt gjennomføringsplan,
- tidsplanen kan fravikes med høyst to år, da programmet i sin helhet skal avsluttes innen fristen fastsatt i nr. 2 bokstav d),
- Kommisjonen skal underrettes om beslutningen om å fravike tidsplanen fastsatt i nr. 2, herunder om fravikets omfang og varighet.

6. Kongeriket Spania og Republikken Portugal kan tillate at tidsplanen fastsatt i nr. 2 bokstav b) fravikes med ett år.

Artikkel 7 **Endring av vedleggene**

Med unntak av grenseverdiene nevnt i vedlegg II nr. 2 skal endringer som anses nødvendige for tilpasning til den tekniske utvikling av vedleggene til dette direktiv, vedtas i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 8.

Artikkel 8 **Komité**

1. Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.
2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.
3. Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

4. Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 9 **Kontroll og rapportering**

Rapportene om gjennomføringen av dette direktiv skal utarbeides i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 5 i rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver⁽¹⁾. Kommisjonen bør eventuelt vedlegge sin første rapport forslag til endring av dette direktiv, herunder særlig til en utvidelse av virkeområdet til å omfatte kontroll- og gjenvinningsystemer for damp for lasteanlegg og fartøyer.

Artikkel 10 **Gjennomføring i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 31. desember 1995. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 11 **Sluttbestemmelse**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 20. desember 1994.

For Europarlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

K. KINKEL

Formann

(¹) EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48.

VEDLEGG I

BESTEMMELSER OMLAGRINGSANLEGG PÅ TERMINALER

1. Tankenes yttervegger og tak over bakkenivå skal være malt i en farge med en samlet strålevarmerefleksjon på 70 % eller høyere. Dette arbeidet må være slik planlagt at det inngår i de alminnelige vedlikeholdsrutinene for tankene over en periode på tre år. Medlemsstatene kan tillate unntak fra denne bestemmelsen når det er påkrevd for beskyttelse av visse naturskjønne områder utpekt av nasjonale myndigheter.

Denne bestemmelse får ikke anvendelse på tanker som er tilknyttet et dampgjennvinningsanlegg som er i samsvar med kravene i vedlegg II nr. 2.

2. Tanker med utvendige flytetak skal være utstyrt med en primærtetning til å dekke det sirkelformede rommet mellom tankveggen og flytetakets ytre omkrets og med en sekundærtetning montert over primærtetningen. Tetningene skal være slik konstruert at de tillater en samlet retur av damp på 95 % eller mer i forhold til en sammenliknbar tank med fast tak uten noe dampreturstyr (dvs. en tank med fast tak utstyrt med bare en overtrykks- og vakuumentil).

3. Alle nye lagringsanlegg på terminaler der gjenvinning av damp er påkrevd i henhold til artikkel 4 i direktivet (se vedlegg II), må være enten

- a) tanker med fast tak tilknyttet dampgjennvinningsanlegget, i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II, eller
 - b) konstruert med et flytetak, utvendig eller innvendig, utstyrt med primær- og sekundærtetninger for å oppfylle driftskravene i nr. 2.
4. Eksisterende tanker med fast tak skal enten
- a) være tilknyttet et dampgjennvinningsanlegg, i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II, eller
 - b) være utstyrt med et innvendig flytetak utstyrt med en primærtetning som bør være slik konstruert at den tillater en samlet retur av damp på 90 % eller mer i forhold til en sammenliknbar tank med fast tak uten noe dampreturstyr.

5. Bestemmelsene om retur av damp nevnt i nr. 3 og 4 får ikke anvendelse på tanker med fast tak på terminaler der mellomlagring av damp er tillatt i henhold til vedlegg II nr. 1.

VEDLEGG II

BESTEMMELSER OM LASTE- OG LOSSEANLEGG PÅ TERMINALER

1. Damp som er fortrent i forbindelse med lastning av mobile tanker, skal returneres til et dampgjenvinningsanlegg for gjenvinning på terminalen via en damp tett forbindelsesledning.

Denne bestemmelse får ikke anvendelse på tankbiler med toppfylling så lenge denne lastemetoden er tillatt.

På terminaler der fartøyer lastes med bensin, kan et dampgjenvinningsanlegg erstattes med et dampforbrenningsanlegg dersom gjenvinning av damp er farlig eller teknisk umulig på grunn av mengden av returdampe. Bestemmelsene om utslipp til atmosfæren fra dampgjenvinningsanlegg får anvendelse også på dampforbrenningsanlegg.

Ved terminaler med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 25 000 tonn per år kan umiddelbar gjenvinning av damp på terminalen erstattes av mellomlagring av damp.

2. Den gjennomsnittlige dampkonsentrasjon i utslippene fra dampgjenvinningsanlegg, korrigert for fortykning under behandlingen, må ikke overstige 35 g/normalkubikkmeter (Nm³) per time.

For dampgjenvinningsanlegg som er installert før 1. januar 1993, kan Det forente kongeriket tillate at grenseverdien på 35 g/normalkubikkmeter (Nm³) per time, fastsatt i dette vedlegg, fravikes på følgende vilkår:

- anlegget skal overholde en grenseverdi på 50 g/Nm³ per time, målt i samsvar med kravene i dette vedlegg,
- fraviket skal opphøre senest ni år etter datoen nevnt i direktivets artikkel 10,
- Kommisjonen skal underrettes om de enkelte anlegg som omfattes av fraviket, herunder gis opplysninger om deres gjennomstrømningsmengde av bensin og damputslipp.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal sørge for at det fastlegges måle- og analysemetoder og fastsettes hvilken hyppighet målingene og analysene skal ha.

Målingene skal foretas i løpet av en hel virkedag (minst sju timer) med normal gjennomstrømningsmengde.

Målingene kan være kontinuerlige eller stikkprøvemålinger. Dersom det benyttes stikkprøvemålinger, skal det foretas minst fire målinger per time.

De samlede målefeil som skyldes utstyret, kalibreringsgassen og metoden som er brukt, må ikke overskride 10 % av den målte verdi.

Utstyret som brukes, må kunne måle konsentrasjoner på minst 3 g/Nm³.

Nøyaktigheten skal være på minst 95 % av den målte verdi.

3. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal sørge for at koplingslanger og rør kontrolleres jevnlig med tanke på å oppdage lekkasjer.

4. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal sørge for at lastingen stanses ved lasteinnetningen ved damp lekkasje. Det nødvendige utstyr for slik avstenging skal monteres på lasteinnetningen.

5. Når toppfylling av mobile tanker er tillatt, må lastearmens munning holdes nær bunnen av tanken for å unngå sprut.

VEDLEGG III

BESTEMMELSER OM LASTE- OG LAGRINGSANLEGG PÅ BENSINSTASJONER OG TERMINALER DER DAMP BLIR MELLOMLAGRET

Damp som fortreges ved lastning av bensin i lagringsanlegg på bensinstasjoner og i tanker med fast tak for mellomlagring av damp, må returneres til den mobile tanken hvorfra bensinen leveres, gjennom en damp tett forbindelsesledning. Lasting kan ikke foretas før innretningene er på riktig plass og virker korrekt.

VEDLEGG IV

SPESIFIKASJONER FOR BUNNFYLLING, DAMPRETUR OG OVERFYLLINGSVERN FOR EUROPEISKE TANKBILER

1. Koplinger

- 1.1. Væskekoplingen på lastearmen skal være en hunnkopling som passer til et firetommers (101,6 mm) API-overgangsstykke plassert på kjøretøyet, definert i

- API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988

Bottom Loading and Vapour Recovery for MC-306 Tank Motor Vehicles (Section 2.1.1.1 - Type of Adapter used for Bottom Loading).

- 1.2. Dampreturkoplingen på lasteinnetningens dampreturslange skal være en hunnkopling med kam og not som passer til et firetommers (101,6 mm) API-overgangsstykke plassert på kjøretøyet, definert i

- API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988

Bottom Loading and Vapour Recovery for MC-306 Tank Motor Vehicles (Section 4.1.1.2 - Vapour Recovery Adapter).

2. Lastevilkår

- 2.1. Normal fyllerhastighet skal være 2 300 liter per minutt (høyst 2 500 liter per minutt) for hver lastearm.
- 2.2. Når gjennomstrømningsmengden på terminalen er på det største, kan lasteinnetningens dampretursystem, herunder eventuelt dampgjenvinningsanlegget, skape et høyeste mottrykk på 55 millibar på dampreturkoplingens «kjøretøyside».
- 2.3. Alle kjøretøyer godkjent for bunnfylling skal være utstyrt med en merkeplate som angir det høyeste tillatte antall lastearmer som kan brukes samtidig, slik at lekkasje av damp unngås fra tankseksjonenes P- og V-ventiler ved et mottrykk i systemet på høyst 55 millibar, som angitt i nr. 2.2.

3. Kopling av kjøretøyets jording og overfyllingskontroll

Lasteinnetningen skal være utstyrt med en kontrollenhet for overfyllingsvern som ved tilkopling til kjøretøyet skal gi et funksjonssikkert startsignal for lastning, forutsatt at ingen av tankkrommenes overfyllingsfølere registrerer et høyt nivå.

- 3.1. Kjøretøyet skal tilkoples lasteinnetningens kontrollenhet via en tipolet standard elektrisk kopling. Hannkoplingen skal plasseres på kjøretøyet og hunnkoplingen festes til en bøyeleg kabel tilkopleet lasteinnetningens kontrollenhet.
- 3.2. Følerne for høyt nivå plassert på kjøretøyet skal være enten toleders termistorfølere, toleders optiske følere, femleders optiske følere eller et tilsvarende sammenliknbart system, på det vilkår at systemet er funksjonssikkert (NB: termistorene må ha en negativ temperaturkoeffisient).
- 3.3. Lasteinnetningens kontrollenhet skal passe til både toleder- og femledersystemer på kjøretøyer.
- 3.4. Kjøretøyet skal forbindes med lasteinnetningen via overfyllingsfølernes felles returledning, som skal tilkoples leder nr. 10 på hannkoplingen via kjøretøyet karosseri. Leder nr. 10 på hunnkoplingen skal tilkoples huset til kontrollenheten, som skal tilkoples lasteinnetningens jording.
- 3.5. Alle kjøretøyer godkjent for bunnfylling skal være utstyrt med en merkeplate (nr. 2.3) som angir hvilken type overfyllingsføler som er montert (det vil si toleders eller femleders følere).

4. Plasseringen av tilkoplingene

- 4.1. Lasteinnetningens laste- og dampreturutstyr skal være konstruert på grunnlag av kjøretøyets område for tilkoplinger.
 - 4.1.1. Høyden på væskekoplingenes midtlinje skal være høyst 1,4 meter (tom) og minst 0,5 meter (full) med en ønskelig høyde på mellom 0,7 og 1 meter.
 - 4.1.2. Koplingenes horisontale innbyrdes avstand skal ikke være mindre enn 0,25 meter (minste ønskelige avstand er 0,3 meter).
 - 4.1.3. Alle væskekoplinger skal plasseres innenfor et område som ikke overstiger 2,5 meter i lengde.
 - 4.1.4. Dampreturkoplingen bør plasseres fortrinnsvis til høyre for væskekoplingene og i en høyde på høyst 1,5 meter (tom) og minst 0,5 meter (full).
- 4.2. Jordings-/overfyllingskoplingen skal plasseres til høyre for væske- og dampreturkoplingene og i en høyde på høyst 1,5 meter (tom) og minst 0,5 meter (full).
- 4.3. Nevnte koplingssystem skal plasseres på bare én side av kjøretøyet.

5. Forriglingsutstyr

5.1. Jording/overfyllingskontroll

Lasting skal ikke tillates med mindre den kombinerte jordings-/overfyllingskontrollenheten har gitt signal for dette.

Ved overfylling eller tap av kjøretøyets jording skal lasteinnetningens kontrollenhet lukke lasteinnetningens kontrollventil.

5.2. Dampreturkontroll

Lasting skal ikke tillates med mindre dampreturslangen er tilkopleet kjøretøyet og den fortrenge dampen uhindret kan passere fra kjøretøyet til anleggets dampretursystem.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/4/04****nr. 51/96
av 4. oktober 1996****om endring av EØS-avtalens vedlegg II
(Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 26/96 av 26. april 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 95/38/EF av 17. juli 1995 om endring av vedlegg I og II til direktiv 90/642/EØF om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilisk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker, og om utarbeiding av en liste over maksimumsverdier⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54 (rådsdirektiv 90/642/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **395 L 0038:** Rådsdirektiv 95/38/EF av 17. juli 1995 (EFT nr. L 197 av 22.8.1995, s. 14).”

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 95/38/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. oktober 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

(1) EFT nr. L 186 av 25.7.1996, s. 78, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av 25.7.1996, s. 62.

(2) EFT nr. L 197 av 22.8.1995, s. 14.

RÅDSDIREKTIV 95/38/EF**av 17. juli 1995****om endring av vedlegg I og II til direktiv 90/642/EØF om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker, og om utarbeiding av en liste over maksimumsverdier(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 90/642/EØF av 27. november 1990 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker⁽¹⁾, særlig artikkel 1,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen, og

ut fra følgende betraktninger:

Kommissjonen har innenfor rammen av direktiv 90/642/EØF fått i oppdrag å utarbeide en liste over rester av plantevernmidler og deres maksimumsverdier, som skal forelegges Rådet for godkjenning.

Produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker, kan inneholde rester av plantevernmidler som følge av landbruksvirksomhet. Det er nødvendig å ta hensyn til relevante data fra både godkjent bruk av plantevernmidler og kontrollerte forsøk.

For bedre å kunne beregne det størst mulige inntak av rester av plantevernmidler gjennom kostholdet bør det, der det er hensiktsmessig, samtidig fastsettes maksimumsverdier for rester av hvert enkelt plantevernmiddel i alle viktige bestanddeler av kostholdet. Disse verdiene tilsvarer bruk av de minimumsmengder av plantevernmidler som er nødvendige for oppnå tilstrekkelig bekjempelse, anvendt på en slik måte at restmengden er minst mulig og toksikologisk akseptabel.

Det bør heretter fastsettes maksimumsverdier for rester av visse plantevernmidler i produkter av vegetabilsk opprinnelse, nærmere bestemt metidation, metomyl, tiodikarb, amitraz, pirimifos-metyl, aldikarb og tiabendazol. Det er imidlertid ikke mulig å gjøre dette for samtlige kombinasjoner av rester av plantevernmidler og produkter på grunn av mangel på tilgjengelige data.

Når det gjelder tiabendazol, er tilgjengelige data ikke tilstrekkelige til at det kan fastsettes maksimumsverdier for rester i sitrusfrukter i samsvar med gjeldende regler. Tiabendazol er imidlertid blitt inntatt i listen over stoffer som inngår i kommisjonsforordning (EØF) nr. 3600/92⁽²⁾, og omfattes av første fase i arbeidsprogrammet fastsatt i artikkel 8 nr. 2 i rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plante-farmasøytiske produkter⁽³⁾. Et viktig element i dette programmet vil være fastsettelse av maksimumsverdier i forbindelse med bruk av stoffet som plantefarmasøytisk produkt.

Rester av visse plantevernmidler kan finnes i kryddere, som det kan bli nødvendig å kontrollere. Vedlegg I til direktiv 90/642/EØF bør endres med henblikk på å innta slike kryddere i listen over produktgrupper som omfattes av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler.

Det anses nødvendig å fastsette maksimumsverdier for rester av plantevernmidler i kryddere bare for visse plantevernmidler, idet det tas hensyn til restenes toksikologiske egenskaper og bruksvilkår.

De data som foreligger, er imidlertid ikke tilstrekkelige til at det etter nåværende standarder kan fastsettes maksimumsverdier for visse kombinasjoner av plantevernmiddelrester og produkter. I slike tilfeller vil et tidsrom på høyst fire år være rimelig for å framskaffe de nødvendige data. Det bør derfor fastsettes maksimumsverdier på grunnlag av slike data senest 1. juli 2000. Dersom det ikke foreligger tilfredsstillende data innen dette tidspunkt, vil maksimumsverdiene normalt bli fastsatt til det aktuelle plantevernmiddellets bestemmelsesgrense. Det må gis tilfredsstillende tilsagn om at de nødvendige data vil bli framskaffet, innen ett år etter vedtakelsen av dette direktiv.

Maksimumsverdiene for rester fastsatt i dette direktiv må tas opp til fornyet vurdering innenfor rammen av revurderingen av aktive stoffer fastsatt i arbeidsprogrammet omhandlet i artikkel 8 nr. 2 i direktiv 91/414/EØF -

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 197 av 22.8.1995, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 51/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 350 av 14.12.1990, s. 71. Direktivet sist endret ved direktiv 94/30/EF (EFT nr. L 189 av 23.7.1994, s. 70).

(²) EFT nr. L 366 av 15.12.1992, s. 10.

(³) EFT nr. L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 94/43/EF (EFT nr. L 227 av 1.9.1994, s. 31).

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

I direktiv 90/642/EØF gjøres følgende endringer:

1) Vedlegg I skal utfylles med følgende:

«Produktgrupper	Gruppene omfatter følgende produkter	Deler av produktet der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse
8. Kryddere	Karvefrø Einebær Muskatnøtt Svart og hvit pepper Vaniljestang Andre	Hele produktet»

2) Vedlegg II blir vedlegg II del A, og følgende tilføyes:

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)		
	Metidation	Metomyltiodikarb: summen av metomyl og tiodikarb uttrykt som metomyl	Amitraz: summen av amitraz og alle dets metabolitter som inneholder 2,4- dimetylanilin, uttrykt som amitraz
1. Frukt, frisk, tørket eller rå, konserverv ved frysing, uten tilsetning av sukker; nøtter			
i) SITRUSFRUKTER Grapefrukt Sitroner Limetter Mandariner (herunder klementiner og lignende kryssninger) Appelsiner Pomeloer Andre	2	(b)	1 (a)
ii) NØTTER (med eller uten skall) Mandler Paranøtter Kasjunøtter Kastanjer	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)		
	Metidation	Metomyltiodikarb: summen av metomyl og tiodikarb uttrykt som metomyl	Amitraz: summen av amitraz og alle dets metabolitter som inneholder 2,4- dimetylanilin, uttrykt som amitraz
Kokosnøtter Hasselnøtter Macadamianøtter Pekannøtter Pinjekjerner Pistasienøtter Valnøtter Andre			
iii) KJERNEFRUKTER	0,3		1
Epler		1	
Pærer		(b)	
Kveder			
Andre		0,05 (*)	
iv) STEINFRUKTER		(b)	
Aprikoser			
Kirsebær	(a)		
Ferskener (herunder nektariner og lignende krysninger)			1
Plommer			
Andre	0,2		(a)
v) BÆR OG SMÅ FRUKTER			
a) <i>Bord- og vindruer</i> Borddruer Vindruer	0,5	3	(a)
b) <i>Jordbær</i> (unntatt viltvoksende)	0,02 (*)	0,05 (*)	(a)
c) <i>Bær fra halvbusker</i> (unntatt viltvoksende) Bjørnebær Blåbringe­bær Bjørnebringe­bær Bringe­bær Andre	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
d) <i>Andre små frukter og bær</i> (unntatt viltvoksende) Blåbær (bær av arten <i>vaccinium myrtillus</i>)	0,02 (*)		

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)		
	Metidation	Metomyltiodikarb: summen av metomyl og tiodikarb uttrykt som metomyl	Amitraz: summen av amitraz og alle dets metabolitter som inneholder 2,4- dimetylanilin, uttrykt som amitraz
ii) LØK		0,05 (*)	0,02 (*)
Hvitløk			
Kepaløk	(a)		
Sjalottløk	(a)		
Pipeløk			
Andre	0,02 (*)		
iii) FRUKTBÆRENDE GRØNNSAKER			
a) <i>Søtvierfamilien</i>	0,02 (*)	(b)	
Tomater			0,5
Paprika			
Eggfrukt			
Andre			(a)
b) <i>Gresskarfamilien - spiselig skall</i>	0,02 (*)		(a)
Slangeagurker		(b)	
Sylteagurker			
Mandelgresskar		(b)	
Andre		0,05 (*)	
c) <i>Gresskarfamilien - uspiselig skall</i>	0,02 (*)	0,2	(a)
Meloner			
Gresskar			
Vannmeloner			
Andre			
d) <i>Sukkermais</i>	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
iv) KÅL			
a) <i>Blomsterkål</i>	0,02 (*)	(b)	0,02 (*)
Brokkoli			
Blomkål			
Andre			
b) <i>Hodekål</i>	0,02 (*)	(b)	0,02 (*)
Rosenkål			
Hvit- og rødkål			
Andre			
c) <i>Bladkål</i>	0,02 (*)	(b)	0,02 (*)
Kinakål			
Grønnkål			
Andre			

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)		
	Metidation	Metomyltiodikarb: summen av metomyl og tiodikarb uttrykt som metomyl	Amitraz: summen av amitraz og alle dets metabolitter som inneholder 2,4- dimetylanilin, uttrykt som amitraz
d) <i>Knutekål</i>	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
v) BLADGRØNNSAKER OG FRISKE URTER			
a) <i>Salat og lignende</i> Karse Vårsalat Salat Bredbladet endiv Andre	0,02 (*)	(b)	0,02 (*)
b) <i>Spinat og lignende</i> Bladbeter	0,02 (*)	2	0,02 (*)
c) <i>Brønnskarse</i>	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
d) <i>Salatsikori</i>	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
e) <i>Urter</i> Kjørvel Gressløk Kruspersille Bladselleri Andre	0,02 (*)	(b)	0,02 (*)
vi) BELGFRUKTER (friske)	0,02 (*)		0,02 (*)
Bønner (med belg)		(b)	
Bønner (uten belg)		(b)	
Erter (med belg)		(b)	
Erter (uten belg)			
Andre		0,05 (*)	
vii) STENGEL-GRØNNSAKER (friske)			0,02 (*)
Asparges			
Kardon			
Stangselleri			
Fennikel		(b)	
Artisjokk		(b)	
Purre	(a)		
Rabarbra			
Andre	0,02 (*)	0,05 (*)	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)	
	Pirimifos-metyl	Aldikarb: summen av aldikarb, dets sulfoksid og dets sulfon, uttrykt som aldikarb
1. Frukt, frisk, tørket eller rå, konservert ved frysing, uten tilsetning av sukker; nøtter		
i) SITRUSFRUKTER		0,2
Grapefrukt		
Sitroner		
Limetter		
Mandariner (herunder klementiner og lignende krysnings)	2	
Appelsiner		
Pomeloer		
Andre	1	
ii) NØTTER (med eller uten skall)		
Mandler	(b)	
Paranøtter		
Kasjunøtter		
Kastanjer		
Kokosnøtter		
Hasselnøtter	(b)	
Macadamianøtter		(b)
Pekannøtter		0,2
Pinjekjerner		
Pistasienøtter	(b)	
Valnøtter	(b)	
Andre	0,05 (*)	0,05 (*)
iii) KJERNEFRUKTER	(b)	0,05 (*)
Epler		
Pærer		
Kveder		
Andre		
iv) STEINFRUKTER	(b)	0,05 (*)
Aprikoser		
Kirsebær		
Ferskener (herunder nektariner og lignende krysnings)		
Plommer		
Andre		
v) BÆR OG SMÅ FRUKTER		
a) <i>Bord- og vindruer</i>	(b)	0,05 (*)
Borddruer		
Vindruer		

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)	
	Pirimifos-metyl	Aldikarb: summen av aldikarb, dets sulfoksid og dets sulfon, uttrykt som aldikarb
Redikker Havrerot Søtpoteter Kålrot Nepe Jams Andre	0,05 (*)	0,05 (*)
ii) LØK Hvitløk Kepaløk Sjalottløk Pipeløk Andre	(b)	0,05 (*)
iii) FRUKTBÆRENDE GRØNNSAKER		
a) <i>Søtvierfamilien</i> Tomater Paprika Eggfrukt Andre	(b)	(b) (b) 0,05 (*)
b) <i>Gresskarfamilien - spiselig skall</i> Slangeagurker Syltegurker Mandelgresskar Andre	(b)	0,05 (*)
c) <i>Gresskarfamilien - uspiselig skall</i> Meloner Gresskar Vannmeloner Andre	(b)	0,05 (*)
d) <i>Sukkermais</i>	0,05 (*)	0,05(*)
iv) KÅL		
a) <i>Blomsterkål</i> Brokkoli Blomkål Andre	1	(b) 0,2 0,05 (*)
b) <i>Hodekål</i> Rosenkål Hvit- og rødkål Andre	2 (b)	0,2 (b) 0,05 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)	
	Pirimifos-metyl	Aldikarb: summen av aldikarb, dets sulfoksid og dets sulfon, uttryckt som aldikarb
c) <i>Bladkål</i> Kinakål Grønnkål Andre	(b)	0,05 (*)
d) <i>Knutekål</i>	(b)	0,05 (*)
v) BLADGRØNNSAKER OG FRISKE URTER		
a) <i>Salat og lignende</i> Karse Vårsalat Salat Bredbladet endiv Andre	(b)	0,05 (*)
b) <i>Spinat og lignende</i> Bladbeter	(b)	0,05 (*)
c) <i>Brønnskarse</i>	0,05 (*)	0,05(*)
d) <i>Salatsikori</i>	0,05 (*)	0,05 (*)
e) <i>Urter</i> Kjørvel Gressløk Kruspersille Bladselleri Andre	(b)	0,05 (*)
vi) BELGFRUKTER (friske) Bønner (med belg) Bønner (uten belg) Erter (med belg) Erter (uten belg) Andre	0,05 (*) (b)	0,05 (*)
vii) STENGELGRØNNSAKER (friske) Asparges Kardon Stangselleri Fennikel Artisjokk Purre Rabarbra Andre	(b)	(b) 0,05 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)	
	Pirimifos-metyl	Aldikarb: summen av aldikarb, dets sulfoksid og dets sulfon, uttrykt som aldikarb
viii)SOPP Sopp (unntatt viltvoksende) Viltvoksende sopp	(b) 0,05 (*)	0,05 (*)
3. Tørkede belgfrukter Bønner Linser Erter Andre	(b)	0,05 (*)
4. Oljefrø Linfrø(b) Peanøtter Valmuefrø Sesamfrø Solsikkefrø (med skall) Solsikkefrø (uten skall) Rapsfrø Sojabønner Sennepsfrø Bomullsfrø Andre	(b) (b) (b) (b) (b) (b) (b) (b) (b) 0,05 (*)	 (b) (b) 0,05 (*)
5. Poteter Tidligpoteter og matpoteter	0,05 (*)	(b)
6. Te (tørkede blader og stilker, gjæret eller ikke, av <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (*)	0,05 (*)
7. Humle (tørket), herunder humle i form av pelletter og ikke-konsentrert pulver	0,05 (*)	(b)

	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)
Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Tiabendazol
1. Frukt, frisk, tørket eller rå, konservert ved frysing, uten tilsetning av sukker; nøtter	
i) SITRUSFRUKTER	6
Grapefrukt	
Sitroner	
Limetter	
Mandariner (herunder klementiner og lignende kryssninger)	
Appelsiner	
Pomeloer	
Andre	
ii) NØTTER (med eller uten skall)	0,1 (*)
Mandler	
Paranøtter	
Kasjunøtter	
Kastanjer	
Kokosnøtter	
Hasselnøtter	
Macadamianøtter	
Pekannøtter	
Pinjekjerner	
Pistasienøtter	
Valnøtter	
Andre	
iii) KJERNEFRUKTER	5
Epler	
Pærer	
Kveder	
Andre	
iv) STEINFRUKTER	
Aprikoser	
Kirsebær	(b)
Ferskener (herunder nektariner og lignende kryssninger)	
Plommer	
Andre	0,05 (*)
v) BÆR OG SMÅ FRUKTER	
a) Bord- og vindruer	(b)
Borddruer	
Vindruer	
b) Jordbær (unntatt viltvoksende)	5
c) Bær fra halvbusker (unntatt viltvoksende)	
Bjørnebær	
Blåbringeber	
Bjørnebringeber	
Bringeber	(b)
Andre	0,05 (*)

	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)
Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Tiabendazol
d) <i>Andre små frukter og bær (unntatt viltvoksende)</i>	
Blåbær (bær av arten <i>vaccinium myrtillus</i>)	
Tranebær	
Solbær, hvitrips og rødrips	(b)
Stikkelsbær	(b)
Andre	0,05 (*)
e) <i>Viltvoksende bær og frukter</i>	0,05 (*)
vi) DIVERSE	
Avokadoer	
Bananer	3
Dadler	
Fiken	
Kiwi	
Kumquat	
Litchi	
Mango	
Oliven	
Pasjonsfrukt	
Ananas	
Granatepler	
Andre (unntatt bananer)	0,05 (*)
2. Grønnsaker, friske eller ubehandlede, fryste eller tørkede	
i) ROT- OG KNOLLVEKSTER	
Rødbeter	(b)
Gulrøtter	
Knollselleri	
Pepperot	
Jordskokker	
Pastinakker	
Rotpersille	
Redikker	
Havrerot	
Søtpoteter	
Kålrot	
Nepe	
Jams	
Andre	0,05 (*)
ii) LØK	
Hvitløk	(b)
Kepaløk	(b)
Sjalottløk	(b)
Pipeløk	
Andre	0,05 (*)

	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)
Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Tiabendazol
iii) FRUKTBÆRENDE GRØNNSAKER	
a) <i>Søtvierfamilien</i>	
Tomater	(b)
Paprika	(b)
Eggfrukt	
Andre	0,05 (*)
b) <i>Gresskarfamilien - spiselig skall</i>	
Slangeagurker	(b)
Sylteagurker	
Mandelgresskar	
Andre	0,05 (*)
c) <i>Gresskarfamilien - uspiselig skall</i>	
Meloner	(b)
Gresskar	
Vannmeloner	(b)
Andre	0,05 (*)
d) <i>Sukkermais</i>	0,05 (*)
iv) KÅL	
a) <i>Blomsterkål</i>	
Brokkoli	5
Blomkål	
Andre	0,05 (*)
b) <i>Hodekål</i>	
Rosenkål	(b)
Hvit- og rødkål	0,05 (*)
Andre	0,05 (*)
c) <i>Bladkål</i>	
Kinakål	
Grønnkål	
Andre	
d) <i>Knutekål</i>	0,05 (*)
v) BLADGRØNNSAKER OG FRISKE URTER	
a) <i>Salat og lignende</i>	
Karse	
Vårsalat	
Salat	(b)
Bredbladet endiv	
Andre	0,05 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)
	Tiabendazol
b) <i>Spinat og lignende</i> Bladbeter	0,05 (*)
c) <i>Brønnkarse</i>	0,05 (*)
d) <i>Salatsikori</i>	0,05 (*)
e) <i>Urter</i> Kjørvel Gressløk Kruspersille Bladselleri Andre	0,05 (*)
vi) BELGFRUKTER (friske)	
Bønner (med belg)	(b)
Bønner (uten belg)	(b)
Erter (med belg)	
Erter (uten belg)	
Andre	0,05 (*)
vii) STENGELGRØNNSAKER (friske)	
Asparges	(b)
Kardon	
Stangselleri	(b)
Fennikel	
Artisjokk	
Purre	(b)
Rabarbra	
Andre	0,05 (*)
viii) SOPP	
Sopp (unntatt viltvoksende)	(b)
Viltvoksende sopp	0,05 (*)
3. Tørkede belgfrukter	0,05 (*)
Bønner	
Linser	
Erter	
Andre	
4. Oljefrø	0,05 (*)
Linfrø	
Peanøtter	
Valmuefrø	
Sesamfrø	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter der maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler får anvendelse	Rester av plantevernmidler og maksimumsverdier (mg/kg)
	Tiabendazol
Solsikkefrø (med skall)	
Solsikkefrø (uten skall)	
Rapsfrø	
Sojabønner	
Sennepsfrø	
Bomullsfør	
Andre	
5. Poteter	
Tidligpoteter og matpoteter	(b) 5
6. Te (tørkede blader og stilker, gjæret eller ikke, av <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)
7. Humle (tørket), herunder humle i form av pelleter og ikke- konsentrert pulver	0,1 (*)
8. Kryddere	
Karvefrø	
Einebær	
Muskatnøtt	
Svart og hvit pepper	
Vaniljestang	

(*) Angir bestemmelsesgrense.

(a) (b) Dersom det ikke vedtas andre maksimumsverdier, skal følgende verdier gjelde fra 1. juli 2000:

(a) 0,02 (*),

(b) 0,05 (*).»

Artikkel 2

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for etterkomme dette direktiv, senest 1. juli 1996.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til

direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 17. juli 1995.

For Rådet

L. ATIENZA SERNA

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/4/05****nr. 52/96
av 4. oktober 1996****om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 30/96 av 26. april 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 96/13/EF av 11. mars 1996 om endring av artikkel 2 nr. 2 i direktiv 77/780/EØF med hensyn til listen over varig unntatte kredittinstitusjoner⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg IX nr. 15 (rådsdirektiv 77/780/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0013:** Rådsdirektiv 96/13/EF av 11. mars 1996 om endring av artikkel 2 nr. 2 i direktiv 77/780/EØF med hensyn til listen over varig unntatte kredittinstitusjoner (EFT nr. L 66 av 16.3.1996, s. 15).”

Artikkel 2

I avtalens vedlegg IX nr. 15 skal teksten til tilpasning b) lyde:

“I artikkel 2 nr. 2 skal følgende tilføyes:

- i Island: “Byggingarsjóðir ríkisins”,
- i Liechtenstein: “Liechtensteinische Landesbank”.”

Artikkel 3

Teksten til rådsdirektiv 96/13/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. oktober 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

⁽¹⁾ EFT nr. L 186 av 25.7.1996, s. 83, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av 25.7.1996, s. 87.

⁽²⁾ EFT nr. L 66 av 16.3.1996, s. 15.

RÅDSDIREKTIV 96/13/EF

av 11. mars 1996

om endring av artikkel 2 nr. 2 i direktiv 77/780/EØF med hensyn til listen over varig unntatte kredittinstitusjoner(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til første rådsdirektiv (77/780/EØF) av 12. desember 1977 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾, særlig artikkel 2 nr. 2 og 3,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, og

ut fra følgende betraktninger:

Artikkel 2 nr. 2 i direktiv 77/780/EØF fastsetter at visse kredittinstitusjoner i en rekke medlemsstater er varig utelukket fra dette direktivs virkeområde.

Artikkel 2 nr. 3 i nevnte direktiv fastsetter at Rådet etter forslag fra Kommisjonen, som for dette formål rådspør Den rådgivende komité for bankspørsmål, skal treffe beslutning om alle endringer av listen i nr. 2. Visse medlemsstater har anmodet om at listen blir vurdert på nytt.

Vedtakelsen av dette direktiv er det mest hensiktsmessige middel for å nå de tilsiktede mål. Dette direktiv er begrenset til det minimum som er nødvendig for å nå disse mål, og går ikke ut over det som er nødvendig for dette formål.

Dette direktiv angår Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), og framgangsmåten i artikkel 99 i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde er fulgt.

Vedtakelsen av dette direktiv har vært gjenstand for samråd med Den rådgivende komité for bankspørsmål -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Artikkel 2 nr. 2 i direktiv 77/780/EØF skal lyde:

- «2. Det får ikke anvendelse på virksomhet utøvd av:
- sentralbankene i medlemsstatene,

- postgirokontorer,
- i Belgia: «Institut de réescompte et de garantie» / «Herdiscontering- en Waarborginstituut»,
- i Danmark: «Dansk Eksportfinansieringsfond» og «Danmarks Skibskreditfond» og «Dansk Landbrugs Realkreditfond»,
- i Tyskland: «Kreditanstalt für Wiederaufbau», foretak som er godkjent under «Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz» (lov om sosial boligbygging) som organer for statlig boligpolitikk, og som ikke hovedsakelig er engasjert i bankvirksomhet, og foretak som i medhold av denne lov er godkjent som selskaper for sosial boligbygging,
- i Hellas: (Ellhnikh Trapeza Bhomhcanikhv Anaptuxeov), (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos)(Tameio Parakatatghkwn kai Daneiwon)(Tameio Parakatathikon kai Danion) og (Tacadromiko Tamieuthrio) (Tahidromiko Tameiftirio),
- I Spania: «Instituto de Crédito Oficial»,
- i Frankrike: «Caisse des dépôts et consignations»,
- i Irland: «credit unions» og «friendly societies»,
- i Italia: «Cassa Depositi e Prestiti»,
- i Nederland: «Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV», «NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij», «NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering» og «Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV»,
- i Østerrike: foretak som er anerkjent som almenntilgjende boligselskaper og «Österreichische Kontrollbank AG»,
- i Portugal: «Caixas Económicas» som har eksistert siden 1. januar 1986, med unntak av dem som er opprettet i form av aksjeselskaper og «Caixa Económica Montepio Geral»,

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 66 av 16.3.1996, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 322 av 17.12.1977, s. 30. Direktivet sist endret ved direktiv 95/26/EF (EFT nr. L 168 av 18.7.1995, s. 7).

- i Finland: «Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab» og «Kera Oy/Kera Ab»,
- i Sverige: «Svenska Skeppshypotekskassan»,
- i Det forente kongerike: «National Savings Bank», «Commonwealth Development Finance Company Ltd», «Agricultural Mortgage Corporation Ltd», «Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd», «Crown Agents for overseas governments and administrations», «credit unions» og «municipal banks» .»

Artikkel 2

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 16. april 1996. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 11. mars 1996.

For Rådet

L. DINI

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/4/06****nr. 53/96
av 4. oktober 1996****om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 30/96 av 26. april 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/10/EF av 21. mars 1996 om endring av direktiv 89/647/EØF med hensyn til vedkommende myndigheters godkjenning av novasjonskontrakter og avregningsavtaler («contractual netting»)⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg IX nr. 18 (rådsdirektiv 89/647/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0010:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/10/EF av 21. mars 1996 om endring av direktiv 89/647/EØF med hensyn til vedkommende myndigheters godkjenning av novasjonskontrakter og avregningsavtaler («contractual netting») (EFT nr. L 85 av 3.4.1996, s. 17).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/10/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. oktober 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

(¹) EFT nr. L 186 av 25.7.1996, s. 83, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av 25.7.1996, s. 87.

(²) EFT nr. L 85 av 3.4.1996, s. 17.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 96/10/EF**av 21. mars 1996****om endring av direktiv 89/647/EØF med hensyn til vedkommende myndigheters godkjenning av novasjonskontrakter og avregningsavtaler («contractual netting»)(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 57 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Det europeiske monetære institutt⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽⁴⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

I vedlegg II til rådsdirektiv 89/647/EØF av 18. desember 1989 om kredittinstitusjoners kapitaldekning⁽⁵⁾ fastsettes regler for behandlingen av rente- og valutakursrelaterte poster utenfor balansen i forbindelse med beregningen av kravene til kredittinstitusjoners ansvarlige kapital.

For å sikre at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte, særlig med henblikk på like konkurransevilkår, er medlemsstatene forpliktet til å tilstrebe en ensartet vurdering av novasjonskontrakter og avregningsavtaler hos vedkommende myndigheter.

Dette direktiv er i tråd med det arbeid som et internasjonalt forum av tilsynsmyndigheter innen banksektoren har gjort med henblikk på de samme myndigheters godkjenning av bilaterale avregningsavtaler, særlig muligheten for å beregne kravene til ansvarlig kapital ved visse transaksjoner på grunnlag av et nettobeløp i stedet for et bruttobeløp, forutsatt at det eksisterer rettslig bindende avtaler som sikrer at kredittrisikoen begrenses til nettobeløpet.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 85 av 3.4.1996, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 53/96 av 4. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 142 av 25.5.1994, s. 8 og EFT nr. C 165 av 1.7.1995, s. 6.

(2) EFT nr. C 393 av 31.12.1994, s. 30.

(3) Uttalelse avgitt 16. januar 1995 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(4) Europaparlamentsuttalelse av 16. februar 1995 (EFT nr. C 56 av 6.3.1995, s. 79), Rådets felles holdning av 5. september 1995 (EFT nr. C 288 av 30.10.1995, s. 30) og europaparlamentsbeslutning av 14. desember 1995 (EFT nr. C 17 av 22.1.1996). Rådsbeslutning av 26. februar 1996.

(5) EFT nr. L 386 av 30.12.1989, s. 14. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 95/15/EF (EFT nr. L 125 av 8.6.1995, s. 23).

De regler som planlegges for tilsynsmessig godkjenning av avregningsavtaler på et bredere internasjonalt plan, vil i mange tredjestater hvis kredittinstitusjoner konkurrerer med Fællesskapets kredittinstitusjoner kunne føre til en reduksjon i kravene til ansvarlig kapital som pålegges kredittinstitusjoner og grupper av kredittinstitusjoner som driver virksomhet på et internasjonalt plan.

Bare en endring av direktiv 89/647/EØF kan gi medlemsstatenes kredittinstitusjoner samme mulighet for å få bilaterale avregningsavtaler godkjent av vedkommende myndigheter, og derved sikre dem like konkurransevilkår. De aktuelle regler både sikrer likevekt og er hensiktsmessige med tanke på en styrket anvendelse av tiltak for tilsyn med kredittinstitusjoner.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene bør påse at beregningen av tilleggene foretas på grunnlag av de faktiske nominelle beløp, ikke de tilsynelatende.

På bakgrunn av denne situasjonen er dette direktiv i samsvar med nærhetsprinsippet, ettersom direktivets formål kan nås bare ved en harmonisert endring av gjeldende fællesskapsrett -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

Vedlegg II i direktiv 89/647/EØF erstattes av vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

Artikkel 1 skal ikke berøre vedkommende myndigheters godkjenning av bilaterale novasjonskontrakter inngått før ikrafttredelsen av de lover og forskrifter som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv etter dets ikrafttredelse, senest innen 30. juni 1996. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal sørge for at teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler, blir oversendt Kommissjonen.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den tjuende dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 21. mars 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

A. GAMBINO

Formann

VEDLEGG

«VEDLEGG II

BEHANDLING AV RENTE- OG VALUTAKURSRELATERTE
POSTER UTENFOR BALANSEN

1. VIRKEOMRÅDE OG VALG AV METODE

Med forbehold for vedkommende myndigheters godkjenning, kan kredittinstitusjoner velge en av de metoder som er oppført nedenfor for å måle risiko forbundet med de transaksjoner som er angitt i vedlegg III. Rente- og valutakurskontrakter som omsettes på anerkjente børser der de er underlagt daglige marginkrav og valutakurskontrakter med en opprinnelig løpetid på høyst 14 kalenderdager, er unntatt.

2. METODER

Metode 1: markedsverdimetoden («mark to market»)

Fase a): ved å knytte gjeldende markedsverdier til kontrakter («mark to market») framkommer de aktuelle gjenanskaffelseskostnader for alle kontrakter med en positiv verdi.

Fase b): for å komme fram til et tall for potensiell framtidig kredittrisiko⁽¹⁾, multipliseres de nominelle hovedstoler eller underliggende verdier med følgende procenter:

TABELL 1

Resterende løpetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Ett år eller mindre	0 %	1 %
Mer enn ett år	0,5 %	5 %

Fase c): summen av den aktuelle gjenanskaffelseskostnad og den potensielle framtidige kredittrisiko multipliseres med den risikovektleggingsprosent som er tildelt motparten i artikkel 6.

Metode 2: opprinnelig risiko-metoden («original exposure»)

Fase a): hvert instruments nominelle hovedstol multipliseres med følgende procenter:

TABELL 2

Opprinnelig løpetid ⁽¹⁾	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Ett år eller mindre	0,5 %	2 %
Mer enn ett år men under to	1 %	5 %
Ekstratillegg for hvert påfølgende år	1 %	3 %

⁽¹⁾ Når det gjelder rentekontrakter, kan en kredittinstitusjon velge enten opprinnelig eller resterende løpetid, med forbehold for vedkommende myndigheters godkjenning.

Fase b): den opprinnelige risiko som framkommer på denne måten, multipliseres med risikovektleggingen som er tildelt motparten i artikkel 6.

⁽¹⁾ Unntatt når det gjelder "flytende" renteswap i samme valuta/"flytende" renteswap, der bare den aktuelle gjenanskaffelseskostnad beregnes.

3. NOVASJONSKONTRAKTER OG AVREGNINGSAVTALER («*CONTRACTUAL NETTING*»)

a) Novasjons- og avregningstyper som kan godkjennes av vedkommende myndigheter

I dette punkt 3 menes med «motpart» enhver person (herunder fysiske personer) som har myndighet til å inngå novasjonskontrakter eller avregningsavtaler.

Vedkommende myndigheter kan godkjenne følgende typer novasjonskontrakter eller avregningsavtaler som risikoreduserende:

- i) bilaterale novasjonskontrakter mellom en kredittinstitusjon og dens motpart, der gjensidige fordringer og forpliktelser automatisk slås slik sammen at kontrakten gir ett enkelt nettobeløp hver gang den får anvendelse og derved skaper én enkelt ny juridisk bindende kontrakt som opphever tidligere kontrakter,
- ii) andre bilaterale avregningsavtaler inngått mellom en kredittinstitusjon og dens motpart.

b) Vilkår for godkjenning

Vedkommende myndigheter kan godkjenne novasjonskontrakter eller avregningsavtaler som risikoreduserende bare på følgende vilkår:

- i) kredittinstitusjonen må ha inngått en novasjonskontrakt eller avregningsavtale med sin motpart som skaper én enkelt juridisk forpliktelse som omfatter samtlige berørte transaksjoner, slik at kredittinstitusjonen ved motpartens manglende evne til å oppfylle forpliktelsen på grunn av mislighold, konkurs eller avvikling eller enhver liknende omstendighet, vil ha en fordring på eller forpliktelse til å betale bare nettosummen av de enkelte berørte transaksjoners positive og negative markedsverdi,
- ii) kredittinstitusjonen må ha stilt til rådighet skriftlige og juridisk behørig begrunnede uttalelser for vedkommende myndigheter, som viser at de aktuelle rettsinstanser og forvaltningsmyndigheter ved en tvist vil finne at kredittinstitusjonens fordringer og forpliktelser i tilfeller beskrevet under i) er begrenset til nettosummen nevnt under i) etter
 - gjeldende lovgivning på territoriet der motparten har sitt forretningskontor, men når et foretaks fremmede filial er involvert, også lovgivningen på territoriet der filialen ligger,
 - lovgivningen som regulerer de enkelte berørte transaksjoner, og
 - lovgivningen som regulerer enhver kontrakt eller avtale som er nødvendig for å gjennomføre novasjonskontrakten eller avregningsavtalen,
- iii) kredittinstitusjonen må ha fastsatt rutiner som sikrer at novasjonskontraktens eller avregningsavtalens juridiske gyldighet stadig vurderes i lys av eventuelle endringer i aktuell lovgivning.

Vedkommende myndigheter må, eventuelt etter samråd med andre berørte vedkommende myndigheter, være overbevist om at novasjonskontrakten eller avregningsavtalen er juridisk gyldig etter loven i hver av de aktuelle stater. Dersom noen av vedkommende myndigheter ikke er overbevist om dette, kan novasjonskontrakten eller avregningsavtalen ikke godkjennes som risikoreduserende for noen av motpartene.

Vedkommende myndigheter kan godta begrunnede juridiske uttalelser utarbeidet for hver type novasjonskontrakt eller avregningsavtale.

Kontrakter som inneholder en bestemmelse som tillater en motpart som ikke misligholder å foreta bare begrensede utbetalinger, eller ingen utbetaling, til boet til en som misligholder, selv om misligholderen er nettokreditor (en «walkaway»-klausul), kan ikke godkjennes som risikoreducerende.

c) Virkninger av godkjenning

i) Novasjonskontrakter

De enkelte nettobeløp fastsatt ved novasjonskontrakt kan vektlegges i stedet for de aktuelle bruttobeløp. Følgelig kan ved anvendelse av metode 1

- de aktuelle gjenanskaffelseskostnader i fase a) og
- de nominelle hovedstoler eller underliggende verdier i fase b)

framkomme ved å ta hensyn til novasjonskontrakten. Ved anvendelsen av metode 2 kan den nominelle hovedstolen i fase a) beregnes ved å hensyn til novasjonskontrakten; proportsatsene i tabell 2 får anvendelse.

ii) Andre avregningsavtaler

Ved anvendelse av metode 1 kan den aktuelle gjenanskaffelseskostnaden i fase a) for kontrakter omfattet av avregningsavtalen beregnes ved å ta hensyn til den aktuelle teoretiske netto gjenanskaffelseskostnaden som følger av avtalen. I fase b) kan det tas hensyn til de enkelte nettobeløpene bare ved valutaterminkontrakter og andre liknende avtaler der den nominelle hovedstol svarer til kontantstrømmen i tilfeller der beløpene som skal mottas eller betales, forfaller på samme valuteringsdag og i samme valuta.

Ved anvendelsen av metode 2 i fase a)

- kan den nominelle hovedstolen ved valutaterminkontrakter og andre liknende avtaler der den nominelle hovedstol svarer til kontantstrømmen i tilfeller der beløpene som skal mottas eller betales, forfaller på samme valuteringsdag og i samme valuta, beregnes ved å ta hensyn til avregningsavtalen; tabell 2 får anvendelse for alle disse kontraktene,
- kan proportsatsene som får anvendelse for de øvrige kontrakter som omfattes av en avregningsavtale, reduseres som angitt i tabell 3:

TABELL 3

Opprinnelig løpetid ⁽¹⁾	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Ett år eller mindre	0,35 %	1,50 %
Mer enn ett år men under to	0,75 %	3,75 %
Ekstratillegg for hvert påfølgende år	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ Når det gjelder rentekontrakter, kan en kredittinstitusjon velge enten opprinnelig eller resterende løpetid, med forbehold for vedkommende myndigheters godkjenning.»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

97/EØS/4/07

nr. 54/96
av 4. oktober 1996

om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige
områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 45/96 av 19. juli 1996 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til også å omfatte området folkehelse.

Protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens protokoll 31 skal følgende tilføyes:

“Artikkel 16
Folkehelse

1. Samarbeidet på området folkehelse skal styrkes gjennom EFTA-statenes deltakelse i Fællesskapets virksomhet innenfor rammen av følgende fællesskapsrettsakter:

- **396 D 0645:** Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 645/96/EF av 29. mars 1996 om vedtaking av eit fællesskapshandlingsprogram for helsefremjande tiltak, helseopplysning, helseutdanning og helseopplæring i samband med innsatsen for folkehelse (1996-2000) (EFT nr. L 95 av 16.4.1996, s. 1).

- **396 D 0646:** Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 646/96/EF av 29. mars 1996 om vedtaking av ein handlingsplan mot kreft i samband med innsatsen for folkehelse (1996-2000) (EFT nr. L 95 av 16.4.1996, s. 9).

- **396 D 0647:** Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 647/96/EF av 29. mars 1996 om vedtakelse av Fællesskapets handlingsprogram for forebygging av AIDS og visse andre smittsomme sykdommer i forbindelse med innsatsen for folkehelse (1996-2000) (EFT nr. L 95 av 16.4.1996, s. 16).

2. EFTA-statene skal delta i fællesskapsprogrammene og fællesskapstiltakene nevnt i nr. 1.
3. EFTA-statene skal bidra finansielt til programmene og tiltakene nevnt i nr. 1 i samsvar med avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a).
4. EFTA-statene skal delta fullt ut i de EF-komiteer som bistår EF-kommisjonen i forvaltningen, utviklingen og gjennomføringen av programmene og tiltakene nevnt i nr. 1.”

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utfærdiget i Brussel, 4. oktober 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

⁽¹⁾ EFT nr. L 291 av 14.11.1996, s. 38, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 51 av 14.11.1996, s.70.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/4/08****nr. 59/96
av 25. oktober 1996****om endring av EØS-avtalens vedlegg XVII (Opphavsrett)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XVII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 66/95 av 22. november 1995 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVII (Opphavsrett)⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/9/EF av 11. mars 1996 om rettslig vern av databaser⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XVII etter nr. 9 (rådsdirektiv 93/98/EF) skal nytt nr. 9a lyde:

“9a. **396 L 0009:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/9/EF av 11. mars 1996 om rettslig vern av databaser (EFT nr. L 77 av 27.3.1996, s. 20).

Direktivets bestemmelser skal, for denne avtales formål, gjelde med følgende tilpasninger:

a) I artikkel 2 skal med ordet “fællesskapsbestemmelser” forstås “EØS-bestemmelser”.

b) Artikkel 11 nr. 3 skal lyde:

“Varigheten av et eventuelt vern som gis databaser i henhold til avtaler inngått av en avtalepart, som lar databaser som er lagd i tredjestater og faller utenfor bestemmelsene i nr. 1 og 2, være omfattet av retten fastsatt i artikkel 7, skal ikke overstige vernetiden i henhold til artikkel 10.””

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 96/9/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1996, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 25. oktober 1996.

For EØS-komiteen

Formann

H. Hafstein

⁽¹⁾ EFT nr. L 8 av 11.1.1996, s. 37, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 2 av 11.1.1996, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 77 av 27.3.1996, s. 20.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 96/9/EF

av 11. mars 1996

om rettslig vern av databaser(*)**EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 57 nr. 2, artikkel 66 og artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- (1) Databaser er for tiden ikke tilstrekkelig vernet av eksisterende lovgivning i alle medlemsstater. Der slikt vern finnes, er det av forskjellig art.
- (2) Slike forskjeller i det rettslige vernet av databaser i henhold til medlemsstatenes lovgivning har direkte negative følger for det indre markeds virkemåte med hensyn til databaser, og særlig for fysiske og juridiske personers adgang til å levere direktekoblede databaseprodukter og -tjenester på grunnlag av harmoniserte juridiske ordninger i hele Fællesskapet. Slike forskjeller kan bli enda større etter hvert som medlemsstatene innfører nye lovbestemmelser på dette området, som nå blir av stadig mer internasjonal karakter.
- (3) Eksisterende forskjeller som skaper skjevheter i det indre markeds virkemåte, må fjernes, og nye må hindres i å oppstå, mens det ikke er nødvendig å fjerne eller hindre forskjeller som ikke skader det indre markeds virkemåte eller oppbyggingen av et informasjonsmarked i Fællesskapet.
- (4) Opphavsrettslig vern av databaser finnes i forskjellige former i medlemsstatene, avhengig av lovgivning eller rettspraksis, og dersom medlemsstatene fortsetter å ha forskjellig lovgivning med hensyn til rettighetsvernets omfang og vilkår, kan slik uharmonisert immateriell eiendomsrett få den virkning at den hindrer fritt varebytte og den frie bevegeligheten for tjenester i Fællesskapet.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 77 av 27.3.1996, s. 20, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 59/96 av 25. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Opphavsrett), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 156 av 23.6.1992, s. 4 og EFT nr. C 308 av 15.11.1993, s. 1.

(2) EFT nr. C 19 av 25.1.1993, s. 3.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 23. juni 1993 (EFT nr. C 194 av 19.7.1993, s. 144), Rådets felles holdning av 10. juli 1995 (EFT nr. C 288 av 30.10.1995, s. 14), Europaparlamentsvedtak av 14. desember 1995 (EFT nr. C 17 av 22.1.1996) og rådsbeslutning av 26. februar 1996.

- (5) Opphavsrett er en hensiktsmessig form for enerett for opphavsmenn til databaser.
- (6) I mangel av en harmonisert ordning eller rettspraksis for illojal konkurranse er det imidlertid nødvendig med andre tiltak for å hindre at innholdet i databaser gjengis og/eller viderebrukes uten tillatelse.
- (7) For å produsere databaser kreves det investeringer av betydelige menneskelige, tekniske og økonomiske ressurser, mens det er mulig å kopiere eller få adgang til slike databaser til en brøkdel av de kostnader som er forbundet med å utvikle dem selvstendig.
- (8) Gjengivelse og/eller viderebruk av en databases innhold uten tillatelse er handlinger som kan få alvorlige økonomiske og tekniske konsekvenser.
- (9) Databaser er et verdifullt verktøy i utviklingen av et informasjonsmarked innen Fællesskapet. Dette verktøyet vil også være nyttig på mange andre områder.
- (10) Den ualminnelig sterke veksten i den mengde informasjon som produseres og behandles hvert år i alle handels- og næringssektorer, både i Fællesskapet og på verdensbasis, krever investering i avanserte informasjonsbehandlings-systemer i alle medlemsstater.
- (11) Det finnes for tiden en meget stor ubalanse i nivået på investeringer i database-sektoren, både mellom medlemsstatene og mellom Fællesskapet og de største database-produserende tredjestatene.
- (12) Slik investering i moderne informasjonslagrings- og -behandlingssystemer vil ikke finne sted i Fællesskapet med mindre det innføres en stabil og ensartet ordning for rettslig vern av databaseprodusentenes rettigheter.
- (13) Dette direktiv beskytter samlinger, også kalt «kompileringer», av verk, data eller annet materiale som er ordnet og lagret, og som det er adgang til ved hjelp av metoder som omfatter elektroniske, elektromagnetiske eller elektro-optiske prosesser eller tilsvarende prosesser.

- (14) Vern i henhold til dette direktiv bør omfatte ikke-elektroniske databaser.
- (15) Kriteriene for å avgjøre om en database bør vernes av opphavsrett, bør begrenses til hvorvidt utvalget eller ordningen av databasens innhold er opphavsmannens eget åndsverk. Slikt vern bør omfatte databasens oppbygning.
- (16) Det bør ikke anvendes noe annet kriterium enn originalitet i betydningen opphavsmannens åndsverk for å avgjøre om databasen kan beskyttes av opphavsrett, og det bør særlig ikke anvendes estetiske eller kvalitative kriterier.
- (17) Uttrykket «database» bør forstås slik at det omfatter litterære, kunstneriske, musikalske eller andre samlinger av verk eller samlinger av annet materiale, som f.eks. tekst, lyd, bilder, tall, fakta og data. Det bør omfatte samlinger av selvstendige verk, data eller annet materiale som er systematisk eller metodisk ordnet, og som det er individuell adgang til. Dette betyr at et opptak av et audiovisuelt verk, filmverk, litterært verk eller musikkverk som sådant ikke omfattes av dette direktivs virkeområde.
- (18) Dette direktiv berører ikke opphavsmennenes adgang til å avgjøre om og på hvilken måte de vil tillate at deres verk tas inn i en database, særlig om den tillatelse som gis, er av eksklusiv art eller ikke. Vernet av databaser i henhold til *sui generis*-retten berører ikke eksisterende rettigheter til innhold, og særlig når en opphavsmann eller innehaver av en beslektet rettighet tillater at en del av hans verk eller materiale tas inn i en database i henhold til en ikke-eksklusiv avtale, kan en tredjemann bruke slike verk eller slikt materiale etter det nødvendige samtykke fra opphavsmannen eller innehaveren av den beslektede rettigheten uten at databaseprodusenten kan gjøre sin *sui generis*-rett gjeldende for å hindre ham i å gjøre det, forutsatt at verket eller materialet ikke gjengis fra databasen eller viderebrukes på grunnlag av den.
- (19) Som regel omfattes ikke kompilering av flere opptak av musikkframføringer på CD av dette direktivs virkeområde, både fordi det som kompilering ikke oppfyller vilkårene for opphavsrettslig vern, og fordi det ikke utgjør en tilstrekkelig stor investering til å være omfattet av *sui generis*-retten.
- (20) Vern etter dette direktiv kan også få anvendelse på det materiale som er nødvendig for drift eller bruk av visse databaser, f.eks. tesaurus- og indekssystemer.
- (21) Det vern som er fastsatt i dette direktiv, gjelder databaser der verk, data eller annet materiale er ordnet systematisk og metodisk. Det er ikke nødvendig at slikt materiale er fysisk lagret på en organisert måte.
- (22) Elektroniske databaser i henhold til dette direktiv kan også omfatte innretninger som CD-ROM og CD-i.
- (23) Uttrykket «database» bør ikke forstås slik at det omfatter datamaskinprogrammer som brukes ved framstilling eller drift av en database, da slike programmer er vernet ved rådsdirektiv 91/250/EØF av 14. mai 1991 om rettslig vern av datamaskinprogrammer⁽¹⁾.
- (24) Utleie og utlån av databaser på området opphavsrett og beslektede rettigheter er regulert utelukkende av rådsdirektiv 92/100/EØF av 19. november 1992 om utleie- og utlånsrett og om visse opphavsrettsbeslektede rettigheter på området immaterialrett⁽²⁾.
- (25) Opphavsrettens varighet er allerede regulert ved rådsdirektiv 93/98/EØF av 29. oktober 1993 om harmonisering av vernetiden for opphavsrett og visse nærstående rettigheter⁽³⁾.
- (26) Verk vernet av opphavsrett og materiale vernet av beslektede rettigheter som legges inn i en database, er likevel fremdeles vernet av de respektive eksklusive rettigheter og kan ikke legges inn i eller gjengis fra databasen uten tillatelse fra rettighetshaveren eller dennes rettsetterfølgere.
- (27) Opphavsrett til slike verk og beslektede rettigheter til materiale som er lagt inn i en database på denne måten, berøres ikke på noen måte av en eventuell separat rettighet til utvelgelse eller ordning av disse verkene eller dette materialet i en database.
- (28) De ikke-økonomiske rettigheter til den fysiske person som har lagd databasen, tilhører opphavsmannen og bør utøves i samsvar med medlemsstatenes lovgivning og bestemmelsene i Bernkonvensjonen om vern av litterære og kunstneriske verk. Slike ikke-økonomiske rettigheter omfattes ikke av dette direktivs virkeområde.
- (29) Det overlates til medlemsstatenes skjønn å fastlegge de ordninger som skal gjelde for databaser lagd av lønnstakere. Det er derfor ingenting i dette direktiv som er til hinder for at medlemsstatene i sin lovgivning kan fastsette at dersom en database lages av en lønnstaker under utøvelsen av vedkommendes plikter eller etter instruks gitt av arbeidsgiveren, skal arbeidsgiveren ha enerett til å utøve alle økonomiske rettigheter til databasen som er lagd på denne måten, med mindre noe annet er avtalt.
- (30) Opphavsmannens enerett bør omfatte retten til å avgjøre hvordan og av hvem verket kan utnyttes, og særlig retten til å kontrollere spredning av verket til personer uten tillatelse.

(1) EFT nr. L 122 av 17.5.1991, s. 42. Direktivet sist endret ved direktiv 93/98/EØF (EFT nr. L 290 av 24.11.1993, s. 9.)

(2) EFT nr. L 346 av 27.11.1992, s. 61.

(3) EFT nr. L 290 av 24.11.1993, s. 9.

- (31) Opphavsrettslig vern av databaser omfatter også tilgjengeliggjøring av databaser på annen måte enn ved spredning av kopier.
- (32) Medlemsstatene pålegges å sikre at det minst er materielt samsvar mellom deres nasjonale bestemmelser og handlinger underlagt restriksjoner fastsatt i dette direktiv.
- (33) Spørsmålet om konsumpsjon av retten til spredning oppstår ikke når det gjelder direktekoblede databaser, som hører til området tjenesteytelse. Dette gjelder også med hensyn til en konkret kopi av en slik database lagd av brukeren av tjenesten med samtykke fra rettighetshaveren. I motsetning til CD-ROM eller CD-i, der immaterialretten inngår i et konkret medium, dvs. en vare, er hver direktekoplede tjeneste egentlig en handling som det vil måtte kreves tillatelse for, dersom dette er fastsatt i opphavsretten.
- (34) Når rettighetshaveren først har valgt å gjøre en kopi av databasen tilgjengelig for en bruker, enten det skjer ved en direktekoplede tjeneste eller ved annen spredning, må likevel denne rettmessige brukeren kunne ha adgang til og bruke databasen for de formål og på den måte som er fastsatt i avtalen med rettighetshaveren, selv om slik adgang og bruk gjør det nødvendig å foreta handlinger som ellers er underlagt restriksjoner.
- (35) Det bør utarbeides en liste over unntak fra de handlinger som er underlagt restriksjoner, under hensyn til at opphavsrett etter dette direktiv bare gjelder utvelgelse eller ordning av innholdet i en database. Medlemsstatene bør ha mulighet til selv å kunne fastsette slike unntak i visse tilfeller. Denne muligheten bør likevel utøves i samsvar med Bernkonvensjonen og i den grad unntakene angår databasens oppbygning. Det bør settes et skille mellom unntak for privat bruk og unntak for reproduksjon for privat formål, som berører noen medlemsstaters nasjonale lovbestemmelser om avgifter på uinnspilte medier eller optakstutstyr.
- (36) Uttrykket «vitenskapelig forskning» i henhold til dette direktiv omfatter både naturvitenskap og humaniora.
- (37) Artikkel 10 nr. 1 i Bernkonvensjonen berøres ikke av dette direktiv.
- (38) Den økende bruken av digital optaksteknologi utsetter databaseprodusenten for den risiko at innholdet i vedkommendes database kan kopieres og omordnes elektronisk uten tillatelse for å lage en database som har identisk innhold, men som likevel ikke bryter opphavsretten til ordningen av databasen.
- (39) I tillegg til å verne opphavsretten til den opprinnelige utvelgelsen og ordningen av en databases innhold har dette direktiv også som formål å beskytte databaseprodusentene mot urettmessig tilegnelse av resultatene av de økonomiske og faglige investeringene som er gjort for å skaffe og samle inn innholdet, ved å beskytte hele eller vesentlige deler av databasen mot visse handlinger foretatt av en bruker eller konkurrent.
- (40) Formålet med denne *sui generis*-retten er å sikre vern av investeringer gjort for å skaffe, kontrollere eller presentere en databases innhold i den begrensede tid retten varer. En slik investering kan bestå i anvendelse av økonomiske ressurser og/eller bruk av tid, innsats og energi.
- (41) Formålet med *sui generis*-retten er å gi databaseprodusenten mulighet til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk av hele eller vesentlige deler av databasens innhold uten tillatelse. Databaseprodusenten er den person som tar initiativet og risikoen ved investering. Dette utelukker særlig underleverandører fra definisjonen av produsent.
- (42) Den spesielle retten til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk uten tillatelse angår handlinger som brukeren foretar, og som går ut over hans lovlige rettigheter og derved skader investeringen. Retten til å forby gjengivelse og/eller viderebruk av hele eller vesentlige deler av innholdet gjelder ikke bare framstilling av et konkurrerende piratprodukt, men også enhver bruker som ved sine handlinger forårsaker betydelig skade for investeringen, i kvalitativ eller kvantitativ forstand.
- (43) I tilfeller av direktekoblede overføringer konsumeres ikke retten til å forby viderebruk verken når det gjelder databasen, eller når det gjelder en konkret kopi av databasen eller deler av denne, som er lagd av mottakeren av overføringen med rettighetshaverens samtykke.
- (44) Når det for skjermvisning av en databases innhold er nødvendig med varig eller midlertidig overføring av hele eller vesentlige deler av innholdet til et annet medium, bør denne handlingen forutsette tillatelse fra rettighetshaveren.
- (45) Retten til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk uten tillatelse betyr ikke på noen måte at opphavsrettsvernet utvides til også å omfatte rene fakta eller data.
- (46) At det finnes en rett til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk av hele eller vesentlige deler av verk, data eller materiale fra en database uten tillatelse, fører ikke til at det oppstår en ny rett til selve verkene, dataene eller materialene.
- (47) Av hensyn til konkurransen mellom leverandører av informasjonsprodukter og -tjenester må det ikke gis vern etter *sui generis*-retten på en slik måte at det letter misbruk av en dominerende stilling, særlig når det gjelder framstilling og spredning av nye varer og tjenester som har en intellektuell, dokumentarisk, teknisk, økonomisk eller kommersiell merverdi. Dette direktivs bestemmelser berører derfor ikke anvendelsen av Fællesskapets eller nasjonale konkurranseregler.

- (48) Formålet med dette direktiv, som er å fastsette et hensiktsmessig og ensartet nivå for vern av databaser som et middel til å sikre databaseprodusentens vederlag, er forskjellig fra siktemålet med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av enkeltmennesker med hensyn til behandling av persondata og om fri bevegelighet for slike data⁽¹⁾, som er å sikre fri bevegelighet for persondata på grunnlag av harmoniserte regler som skal beskytte grunnleggende rettigheter, særlig retten til privatlivets fred, som er anerkjent i artikkel 8 i Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter. Dette direktivs bestemmelser berører ikke lovgivning om datasikring.
- (49) Uten hensyn til retten til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk av hele eller vesentlige deler av en database bør det fastsettes at produsenten av en database eller rettighetshaveren ikke kan hindre en rettmessig bruker av databasen i å gjengi eller viderebruke uvesentlige deler. En slik bruker kan likevel ikke urimelig skade de rettmessige interessene til innehaveren av *sui generis*-retten eller innehaveren av opphavsretten eller en beslektet rettighet med hensyn til de verk eller det materiale som finnes i databasen.
- (50) Medlemsstatene bør ha mulighet til å fastsette unntak fra retten til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk av en vesentlig del av en databases innhold uten tillatelse når det gjelder gjengivelse til private formål, til illustrasjon i undervisning eller vitenskapelig forskning, eller dersom gjengivelse og/eller viderebruk foretas av hensyn til offentlig sikkerhet eller til bruk i en forvaltnings- eller rettsak. Slike operasjoner må ikke berøre produsentens enerett til å utnytte databasen, og formålet med dem må ikke være kommersielt.
- (51) Dersom medlemsstatene benytter seg av muligheten til å tillate at en rettmessig bruker av en database gjengir en vesentlig del av innholdet til illustrasjon i undervisning eller vitenskapelig forskning, kan de begrense denne tillatelsen til visse kategorier undervisning eller vitenskapelige forskningsinstitusjoner.
- (52) De medlemsstater som har særskilte regler som fastsetter en rett tilsvarende *sui generis*-retten fastsatt i dette direktiv, bør med hensyn til den nye retten kunne beholde de unntak som tradisjonelt er gitt i slike regler.
- (53) Bevisbyrden angående datoen for ferdigstilling av databasen ligger hos databaseprodusenten.
- (54) Bevisbyrden for hvorvidt kriteriene er oppfylt for å fastslå at en vesentlig endring av en databases innhold skal betraktes som en betydelig nyinvestering, ligger hos produsenten av den database som er resultatet av en slik investering.
- (55) En betydelig nyinvestering som innebærer en ny vernetid, kan medføre en betydelig kontroll av databasens innhold.
- (56) Retten til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk uten tillatelse bør gjelde databaser produsert av statsborgere i tredjestater eller personer som har sitt vanlige bosted i tredjestater, eller databaser produsert av juridiske personer som ikke er etablert i en medlemsstat i henhold til traktaten, bare dersom den aktuelle tredjestaten gir tilsvarende vern av databaser produsert av statsborgere i en medlemsstat eller personer som har sitt vanlige bosted på Fællesskapets territorium.
- (57) I tillegg til sanksjoner fastsatt i medlemsstatenes lovgivning mot brudd på opphavsrett eller andre rettigheter, bør medlemsstatene fastsette egnede sanksjoner mot gjengivelse og/eller viderebruk av en databases innhold uten tillatelse.
- (58) I tillegg til det vern som dette direktiv gir databasens oppbygning etter opphavsretten og dens innhold mot gjengivelse og/eller viderebruk uten tillatelse etter *sui generis*-retten, får andre lovbestemmelser i medlemsstatene angående levering av databasevarer og -tjenester fortsatt anvendelse.
- (59) Dette direktiv er ikke til hinder for at eventuelle regler anerkjent i en medlemsstats lovgivning angående kringkasting av audiovisuelle programmer får anvendelse på databaser som består av audiovisuelle verk.
- (60) I noen medlemsstater gir for tiden opphavsretten vern av databaser som ikke oppfyller kriteriene for opphavsrettslig vern fastsatt i dette direktiv. Selv om de aktuelle databasene kan gis vern etter den rettighet som er fastsatt i dette direktiv til å hindre gjengivelse og/eller viderebruk av basenes innhold uten tillatelse, er vernetiden etter denne retten betydelig kortere enn perioden som gjelder etter nåværende nasjonale ordninger. En harmonisering av kriteriene for å avgjøre om en database skal vernes etter opphavsretten, må ikke føre til en forkortelse av vernetiden som de aktuelle rettighetshavere nå har. Det bør fastsettes et unntak om dette. Virkningene av et slikt unntak må begrenses til de berørte medlemsstatenes territorium -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**KAPITTEL I****VIRKEOMRÅDE****Artikkel 1
Virkeområde**

1. Dette direktiv gjelder rettslig vern av databaser i enhver form.

(¹) EFT nr. L 281 av 23.11.1995, s. 31.

2. I dette direktiv menes med database: en samling selvstendige verk, data eller annet materiale ordnet på en systematisk og metodisk måte som det er individuell adgang til ved elektroniske eller andre midler.

3. Vern etter dette direktiv får ikke anvendelse på datamaskinprogrammer som brukes til å produsere eller drive databaser som det er adgang til ved elektroniske midler.

Artikkel 2

Begrensninger i virkeområdet

Dette direktiv får anvendelse med forbehold for fællesskapsbestemmelser om:

- a) rettslig vern av datamaskinprogrammer,
- b) utleie- og utlånsrettigheter og visse rettigheter beslektet med opphavsrett på området immaterialrett,
- c) vernetiden for opphavsrett og visse beslektede rettigheter.

KAPITTEL II

OPPHAVSRETT

Artikkel 3

Vernet gjensstand

1. I henhold til dette direktiv skal databaser som ut fra utvalget eller ordningen av innholdet er opphavsmannens eget intellektuelle verk, være vernet som sådant etter opphavsretten. Det skal ikke brukes andre kriterier for å avgjøre om slikt vern skal få anvendelse.

2. Vern av databaser etter opphavsretten fastsatt i dette direktiv skal ikke omfatte basenes innhold og berører ikke eventuelle rettigheter til dette innholdet.

Artikkel 4

Opphavsmenn til databaser

1. En databases opphavsmann skal være den fysiske person eller gruppe av fysiske personer som har lagd basen eller, dersom medlemsstatenes lovgivning tillater det, den juridiske person som er rettighetshaver i henhold til slik lovgivning.

2. Dersom en medlemsstats lovgivning anerkjenner kollektive verk, skal de økonomiske rettighetene innehas av den person som har opphavsretten.

3. Dersom en database er lagd av en gruppe fysiske personer i fællesskap, skal enerettighetene innehas i fællesskap.

Artikkel 5

Handlinger underlagt restriksjoner

Med hensyn til databases uttrykksform som kan vernes av opphavsretten, skal databases opphavsmann ha enerett til å foreta eller tillate:

- a) midlertidig eller varig reproduksjon, helt eller delvis, på enhver måte og i enhver form,
- b) oversettelse, tilpasning, ordning og enhver annen endring,
- c) enhver form for spredning til allmennheten av databasen eller kopier av den. Etter at en kopi av databasen er solgt første gang i Fællesskapet av rettighetshaveren, eller med hans samtykke, er retten til å kontrollere videresalg av denne kopien i Fællesskapet konsumert,
- d) enhver formidling, visning eller framførelse for allmennheten,
- e) enhver reproduksjon, spredning, formidling, visning eller framførelse for allmennheten av resultatene av de handlinger som er nevnt i bokstav b).

Artikkel 6

Unntak fra handlinger underlagt restriksjoner

1. En rettmessig bruker av en database eller en kopi av en database kan utføre alle handlinger nevnt i artikkel 5 som er nødvendige for at denne brukeren kan få adgang til databases innhold og til normal bruk av innholdet, uten tillatelse fra databases opphavsmann. Dersom den rettmessige brukeren har tillatelse til å bruke bare en del av databasen, får dette nummer anvendelse bare på denne delen.

2. Medlemsstatene skal kunne fastsette begrensninger i de rettigheter som er nevnt i artikkel 5, i følgende tilfeller:

- a) ved reproduksjon for private formål av en ikke-elektronisk database,
- b) ved bruk som bare tjener som illustrasjon i undervisning eller vitenskapelig forskning, forutsatt at kilden oppgis, og bare i det omfang som er forsvarlig ut fra det ikke-kommersielle formålet,
- c) ved bruk som skjer av hensyn til offentlig sikkerhet eller i en forvaltnings- eller rettssak,
- d) ved andre unntak fra opphavsretten tradisjonelt tillatt etter nasjonal lovgivning, med forbehold for bokstav a), b) og c).

3. I samsvar med Bernkonvensjonen om vern av litterære og kunstneriske verk kan denne artikkel ikke tolkes slik at den kan få anvendelse på en måte som urimelig skader rettighetshaverens rettmessige interesser eller strider mot normal utnytting av databasen.

KAPITTEL III

SUI GENERIS-RETT

Artikkel 7 **Vernet gjenstand**

1. Medlemsstatene skal fastsette en rett for databaseprodusenten til å forby gjengivelse og/eller viderebruk av hele eller vesentlige deler av databasens innhold, vurdert kvalitativt og/eller kvantitativt, når det fra et kvalitativt og/eller kvantitativt synspunkt har vært foretatt en betydelig investering i å skaffe, kontrollere eller presentere innholdet.

2. I dette kapittel menes med:

- a) gjengivelse: varig eller midlertidig overføring av hele eller en vesentlig del av innholdet i en database til et annet medium ved enhver metode eller i enhver form,
- b) viderebruk: enhver form for tilgjengeliggjøring for allmennheten av hele eller en vesentlig del av innholdet i en database ved spredning av kopier, ved utleie, ved direktekoplet overføring eller andre former for overføring. Etter at en kopi av databasen er solgt første gang i Fællesskapet av rettighetshaveren, eller med hans samtykke, er retten til å kontrollere videresalg av denne kopien i Fællesskapet konsumert.

Offentlig utlån er ikke gjengivelse eller viderebruk.

3. Retten nevnt i nr. 1 kan overdras, overføres eller gis i avtalefestet lisens.

4. Retten nevnt i nr. 1 gjelder uten hensyn til om databasen kan omfattes av opphavsrett eller annet vern. Den gjelder videre uten hensyn til om databasens innhold kan omfattes av opphavsrett eller annet vern. Vern av databaser etter den rett som er fastsatt i nr. 1, skal ikke berøre de retter som finnes med hensyn til innholdet i basene.

5. Gjentatt og systematisk gjengivelse og/eller viderebruk av uvesentlige deler av databasens innhold som innebærer handlinger som strider mot normal utnyttning av databasen, eller som urimelig skader databaseprodusentens rettmessige interesser, skal ikke være tillatt.

Artikkel 8

Rettmessige brukeres rettigheter og forpliktelser

1. Produsenten av en database som gjøres tilgjengelig for allmennheten, uansett i hvilken form det skjer, kan ikke hindre en rettmessig bruker av databasen i å gjengi og/eller viderebruke uvesentlige deler av innholdet, vurdert kvalitativt og/eller kvantitativt, uansett formål. Dersom den rettmessige brukeren har tillatelse til å gjengi og/eller viderebruke bare en del av databasen, får dette nummer anvendelse bare på denne delen.

2. En rettmessig bruker av en database som gjøres tilgjengelig for allmennheten, uansett på hvilken måte det skjer, kan ikke foreta handlinger som strider mot normal utnyttning av databasen, eller som urimelig skader databaseprodusentens rettmessige interesser.

3. En rettmessig bruker av en database som gjøres tilgjengelig for allmennheten, uansett på hvilken måte det skjer, kan ikke skade innehaveren av en opphavsrett eller beslektet rettighet til verkene eller materialet i databasen.

Artikkel 9

Unntak fra *sui generis*-retten

Medlemsstatene kan fastsette at rettmessige brukere av en database som gjøres tilgjengelig for allmennheten, uansett på hvilken måte det skjer, kan gjengi eller viderebruke en vesentlig del av innholdet uten tillatelse fra databaseprodusenten

- a) når det dreier seg om gjengivelse for private formål av innholdet av en ikke-elektronisk database,
- b) når det dreier seg om gjengivelse som tjener som illustrasjon i undervisning eller vitenskapelig forskning, forutsatt at kilden oppgis, og bare i det omfang som er forsvarlig ut fra det ikke-kommersielle formålet,
- c) når det dreier seg om gjengivelse og/eller viderebruk av hensyn til offentlig sikkerhet eller i en forvaltnings- eller retts sak.

Artikkel 10

Vernetid

1. Den rett som er fastsatt i artikkel 7, skal løpe fra den dato da databasen var ferdig framstilt. Den skal utløpe femten år etter 1. januar i året etter ferdigstillelsesdatoen.

2. For en database som gjøres tilgjengelig for allmennheten, uansett på hvilken måte det skjer, før utløpet av perioden fastsatt i nr. 1, skal vernetiden utløpe femten år etter 1. januar i året etter den dato da databasen første gang ble gjort tilgjengelig for allmennheten.

3. Enhver vesentlig endring, vurdert kvalitativt eller kvantitativt, av en databases innhold, herunder enhver vesentlig endring som følge av senere utvidelser, strykninger eller endringer som innebærer at databasen betraktes som en vesentlig nyinvestering, vurdert kvalitativt eller kvantitativt, skal medføre at databasen som oppstår som følge av investeringen, kan omfattes av sin egen vernetid.

Artikkel 11

Personer som omfattes av vern etter *sui generis*-retten

1. Den rett som er fastsatt i artikkel 7, gjelder databaser hvis produsent eller rettighetshaver er statsborger i en medlemsstat eller har vanlig bosted på Fællesskapets territorium.

2. Nr. 1 får anvendelse også på selskaper og foretak som er opprettet i samsvar med en medlemsstats lovgivning, og som har forretningskontor, hovedadministrasjon eller hovedforetak i Fellesskapet. Dersom et slikt selskap eller foretak bare har sitt forretningskontor på Fellesskapets territorium, må dets virksomhet likevel ha en reell og vedvarende forbindelse med en medlemsstats økonomi.

3. Avtaler som lar databaser som er lagd i tredjestater og faller utenfor bestemmelsene i nr. 1 og 2, være omfattet av retten fastsatt i artikkel 7, skal inngås av Rådet etter forslag fra Kommissjonen. Varigheten av et eventuelt vern som gis databaser i henhold til denne framgangsmåten, skal ikke overstige vernetiden i henhold til artikkel 10.

KAPITTEL IV

FELLES BESTEMMELSER

Artikkel 12 Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette egnede sanksjoner mot brudd på de rettigheter som er fastsatt i dette direktiv.

Artikkel 13 Fortsatt anvendelse av andre lovbestemmelser

Dette direktiv berører ikke bestemmelser som særlig gjelder opphavsrett, rettigheter beslektet med opphavsrett eller eventuelle andre rettigheter eller forpliktelser angående data, verk eller annet materiale som er tatt inn i en database, patentrettigheter, varemerker, mønsterrettigheter, vern av nasjonalskatter, lover om konkurransebegrensende avtaler og illojal konkurranse, forretningshemmeligheter, sikkerhet, fortrolighet, sikring av persondata og vern av privatlivets fred, innsyn i offentlige dokumenter og avtalerett.

Artikkel 14 Anvendelse over tid

1. Vern i henhold til dette direktiv med hensyn til opphavsrett skal også gjelde databaser som er lagd før datoen nevnt i artikkel 16 nr. 1, og som på denne datoen oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv for opphavsrettslig vern av databaser.

2. Dersom en database som er vernet etter opphavsrettsordninger i en medlemsstat på kunngjøringsdatoen for dette direktiv, ikke oppfyller kriteriene for å kunne omfattes av opphavsrettsvernet fastsatt i artikkel 3 nr. 1, skal dette direktiv uten hensyn til nr. 1 ikke føre til noen avkorting av den gjenværende vernetid gitt etter disse ordningene i vedkommende medlemsstat.

3. Vern i henhold til dette direktiv med hensyn til rettighetene fastsatt i artikkel 7 skal også gjelde for databaser som ble lagd ferdig ikke mer enn femten år før datoen nevnt i artikkel 16 nr. 1, og som på denne datoen oppfyller kravene fastsatt i artikkel 7.

4. Vernet fastsatt i nr. 1 og 3 skal ikke berøre eventuelle handlinger som er foretatt og rettigheter som er ervervet før datoen nevnt i disse numre.

5. Når det gjelder en database som var lagd ferdig ikke mer enn femten år før datoen nevnt i artikkel 16 nr. 1, skal vernetiden etter den rettighet som er fastsatt i artikkel 7, utløpe femten år regnet fra 1. januar etter denne dato.

Artikkel 15 Visse bestemmelsers bindende karakter

Enhver avtalebestemmelse som strider mot artikkel 6 nr. 1 og artikkel 8, skal være ugyldig.

Artikkel 16 Sluttbestemmelser

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 1. januar 1998.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

3. Ikke senere enn ved utløpet av det tredje året etter datoen nevnt i nr. 1, og deretter hvert tredje år, skal Kommissjonen oversende Europaparlamentet, Rådet og Den økonomiske og sosiale komité en rapport om anvendelsen av dette direktiv, der den blant annet på grunnlag av særskilt informasjon fra medlemsstatene særlig skal granske anvendelsen av *sui generis*-retten, herunder artikkel 8 og 9, og fastslå om anvendelsen av denne retten har ført til misbruk av en dominerende stilling eller andre inngrep i den frie konkurranse som kan gi grunn til å iverksette egnede tiltak, herunder innføring av en ordning med lisensplikt. Om nødvendig skal Kommissjonen framlegge forslag om tilpasning av dette direktiv til utviklingen på databaseområdet.

Artikkel 17 Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 11. mars 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

L. DINI

Formann

EF-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.880 - Schweizer Re/Uniorias)

97/EØS/4/09

1. Kommisjonen mottok 9. januar 1997 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Schweizerische Rückversicherungsgesellschaft overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over Unione Italiana de Riassicurazione S.p.A. (Uniorias), ved kjøp av aksjer.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Schweizerische Rückversicherungsgesellschaft: gjenforsikring,
 - Uniorias: gjenforsikring.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort i EFT nr. C 18 av 17.1.1997. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.880 - Schweizer Re/Uniorias, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.

**Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en
meldt foretakssammenslutning****97/EØS/4/10****(Sak nr. IV/M.811 - Creditanstalt-Bankverein/Treibacher)**

Kommisjonen vedtok 30.8.1996 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CDE"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 396M0811. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fellesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnering, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

Innledning av saksbehandling**97/EØS/4/11****(Sak nr. IV/M.754 - Anglo American Corporation/Lonrho)**

Kommisjonen besluttet 16. desember 1996 å innlede saksbehandling i ovennevnte sak, etter å ha kommet til at det foreligger alvorlig tvil med hensyn til om den meldte foretakssammenslutningen er forenlig med det felles marked. Dette innebærer at andre trinn i undersøkelsen av den meldte foretakssammenslutningen innledes. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav c) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾.

Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge sine merknader til den planlagte foretakssammenslutningen for Kommisjonen.

For at merknadene skal bli tatt fullt hensyn til under saksbehandlingen, bør de være Kommisjonen i hende senest 15 dager etter at denne kunngjøring ble offentliggjort i EFT nr. C 8 av 11.1.1997. Merknadene kan sendes Kommisjonen per faks (faksnr. 32 2 236 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.754 - Anglo American Corporation/Lonrho, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussel

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.